

LT

LT

LT

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 10.6.2008
KOM(2008) 345 galutinis

2008/0110 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų sveikumo taisyklės (šalutinių gyvūninių produktų reglamentas)

(pateikta Komisijos)

{SEK(2008)1994}

{SEK(2008)1995}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PAGRINDINIAI FAKTAI

Reaguodama į keletą su gyvūniniais produktais susijusių krizių, kėlusią grėsmę visuomenės ir gyvūnų sveikatai (užkrečiamoji spongiforminė encefalopatija, dioksinas, snukio ir nagų liga) Bendrija parengė išsamią teisės aktų sistemą, kad būtų išlaikytas aukštas visos gamybos ir platinimo grandinės – „nuo lauko iki stalo“ – saugos lygis. Šioje srityje buvo priimtas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, nustatantis sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms¹ (toliau – reglamentas). Šiuo reglamentu buvo konsoliduotos ir iš naujo parengtos įvairios galiojančios šalutinių gyvūninių produktų (ŠGP) taisyklės. Juo taip pat nustatytos griežtesnės taisyklės dėl patalpų, kuriose tvarkomi šalutiniai gyvūniniai produktai, tvirtinimo, tam tikrų produktų nukreipimo bei atsekamumo ir perdirbimo standartų, kuriais užtikrinama, kad iš šalutinių gyvūninių produktų pagaminti produktai (jeigu jie skirti pašarams arba yra techninės paskirties) yra saugūs. Šis reglamentas taikomas nuo 2003 m. gegužės 1 d.

2. KOMISIJOS ATASKAITA

Pagal reglamento 35 straipsnį valstybės narės privalo informuoti Komisiją apie priimtas priemones reglamento laikymuisi užtikrinti. Remdamasi gauta informacija Komisija 2005 m. spalio 24 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikė ataskaitą, kurioje apžvelgiama visų 25 valstybių narių teisės aktų taikymo patirtis².

Be to, Komisijos Maisto ir veterinarijos tarnyba (MVT) 2004 ir 2005 m. visose 25 valstybėse narėse tikrino, kaip valstybėse narėse laikomasi teisės aktų.

Remiantis valstybių narių pateikta informacija ir MVT pateiktais faktais Komisijos ataskaitoje daroma išvada, kad visoms valstybėms narėms ir ekonominės veiklos vykdytojams buvo sunku užtikrinti reglamento nuostatų laikymąsi. Nepaisant to, bendrai valstybėse narėse teisės aktų buvo laikomasi patenkinamai. Daugumos atliktų 1 ir 2 kategorijos medžiagų patikrinimų rezultatai buvo patenkinami. Tačiau reikia dėti daugiau pastangų, kad būtų užtikrintas medžiagų, kurių pagrindas – šalutiniai gyvūniniai produktai, atsekamumas įvairiose produktų grandinėse. Ataskaitoje rekomenduojama keletas priemonių, kuriomis būtų galima pagerinti teisės aktų taikymą ir oficialių patikrinimų veiksmingumą. Šia ataskaita taip pat buvo remiamasi išsamiose diskusijose su valstybėmis narėmis ir su įvairiomis interesų grupėmis, kurioms taikomos šalutinių gyvūninių produktų taisyklės.

3. PROBLEMA

Nustatyta, kad vertėtų persvarstyti šiuos pagrindinius po konsultacijų dėl ataskaitos kilusius klausimus:

- ▶ Reikėtų išlaikyti šalutiniams gyvūniniams produktams taikomą apsaugos priemonių sistemą.
- ▶ Reikėtų patikslinti taisyklių taikymo šalutiniams gyvūniniams produktams sritį.

¹ OL L 273, 2002 10 10, p. 1.

² COM (2005) 521 galutinis.

- ▶ Reikėtų paaiškinti šalutinių gyvūninių produktų taisyklių ir kitų Bendrijos teisės aktų sąveiką.
- ▶ Reikėtų įdiegti šalutinių gyvūninių produktų klasifikavimo pagal keliamą pavojų ir kontrolės metodą.

Šiuos pagrindinius klausimus reikėtų nagrinėti užtikrinant, kad nebūtų pakenkta Bendrijos visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugai nuo pavojų. Ekonominės veiklos vykdytojai ir kompetentingos institucijos tebėra atsakingos už tai, kad šalutiniai gyvūniniai produktai tikrai būtų siunčiami tik įstatymais leidžiamoms realizavimo rinkoms. Taisyklės galima keisti tik tiek, kiek reikia atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą.

4. KONSULTACIJOS IR POVEIKIO VERTINIMAS

4.1. Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

4.1.1. Konsultacijų būdai ir tiksliniai sektoriai

Kai 2005 m. pabaigoje buvo pateikiama ataskaita Tarybai valstybės narės nurodė bendrai sutariančios, kad pagrindines nustatytas sritis reikia peržiūrėti. Per diskusijas Komisijai buvo pateikti kiti techniniai klausimai, kurie nagrinėjami šiame tekste.

Rengiant šį pasiūlymą buvo konsultuojamasi su įvairiomis suinteresuotosiomis šalimis (interesų grupėmis, techniniais ekspertais, valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir tarptautiniais prekybos partneriais). Daugiau kaip 36 Europos asociacijoms, suinteresuotoms maisto grandine bei gyvūnų ir visuomenės sveikata (šalutinių gyvūninių produktų gamintojams, perdirbėjams, prekybininkams ir naudotojams bei vartotojų organizacijoms) buvo suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę įvairiomis progomis, rengiant dvišalius posėdžius ar per viešąsias konsultacijas.

Šalutinių gyvūninių produktų taisyklių ir kitų Bendrijos teisės aktų sąveikos klausimams spręsti Komisija įsteigė tarpžinybinę valdymo grupę (TVG), kuri 2006 m. vasario – rugsėjo mėn. posėdžiavo du kartus.

2006 m. liepos – gruodžio mėn. buvo surengti šešių darbo grupių su valstybių narių ekspertais posėdžiai siekiant aptarti pagrindinius su peržiūra susijusius klausimus.

Konsultacijos vyko dviem etapais:

- Pirmuoju etapu vyko bendros konsultacijos dėl nustatytų problemų ir galimų jų sprendimo būdų.
- Antruoju etapu, nustačius galimus sprendimus, paprašyta, kad suinteresuotosios šalys pateiktų informaciją apie tikėtiną nustatytų politikos galimybių poveikį.

4.1.2. *Atsakymai ir tolesnė veikla*

Suinteresuotosios šalys iš esmės sutiko, kad per konsultacijas nustatyti klausimai rodo pagrindines sritis, kurias verta persvarstyti. Visų pirma, dauguma viešųjų konsultacijų dalyvių pritarė išvadai, kad, norint padaryti reikiamus taisyklių pakeitimus, reglamentą reikėtų iš dalies pakeisti.

4.2. **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

4.2.1. *Mokslinės nuomonės*

Nuo reglamento įsigaliojimo Bendrijos mokslinė patariamoji įstaiga (Mokslinis valdymo komitetas, kurį nuo 2002 m. pakeitė Europos maisto saugos tarnyba) priėmė keletą nuomonių dėl šalutinių gyvūninių produktų. Mokslinėse nuomonėse buvo nurodyta, kad apdorojimo standartais galima sumažinti pavojų. Rekomendacijoje siūloma apskritai išsaugoti pagrindinį reglamento principą: žmonėms vartoti netinkamų iš gyvūnų gautų šalutinių gyvūninių produktų neįtraukti į pašarų grandinę.

Išvadoje taip pat siūloma tikrai nesaugius šalutinius produktus utilizuoti ir saugiai panaudoti, pvz., technikos arba pramonės produktų gamybai laikantis tam tikrų griežtų sveikatos sąlygų.

4.2.2. *Taikyti metodai*

Taikyti du metodai:

- (1) buvo analizuojami duomenys, pateikti 25 valstybių narių kompetentingų institucijų ir
- (2) buvo analizuojami duomenys, kuriuos 2004–2005 m. surinko Komisijos Maisto ir veterinarijos tarnyba.

Dėl gautų ir panaudotų duomenų išsamumo ir įvairovės jų santraukos čia pateikti neįmanoma.

Komisijos ataskaitų kopiją galima rasti:

http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/animalbyproducts/index_en.htm

http://ec.europa.eu/food/fvo/index_en.htm

4.3. **Poveikio vertinimas**

Kaip nurodyta Komisijos 2006 m. darbo programoje, ji atliko vidaus poveikio vertinimą (toliau – PV). Vertinimo ataskaitą ([SANCO/2006/10496]) galima rasti:

[http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/animalbyproducts/index_en.htm]

PV svarstytos trys pagrindinės galimybės:

- a) Nesiimti jokių veiksmų
- b) Savireguliacija, orientavimas ar bendras reguliavimas

c) Teisės aktų peržiūra.

PV padaryta išvada, kad nesiėmus jokių veiksmų galima tikėtis prekybos pertrūkių, o ekonominės veiklos vykdytojai gali turėti daug neigiamų socialinių ir ekonominių išlaidų. Savireguliuojamumu, orientavimu ar bendru reguliuojamumu nebus sumažinta našta, atsiradusi dėl neproporcingų nuostatų teisiškai privalomame tekste.

Kaip nurodyta PV pateiktose išvadose, c galimybė – teisės akto peržiūra – yra tinkamiausias esamų problemų sprendimas.

5. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

5.1. Siūlomų veiksmų santrauka

Pasiūlyme viename bendrame tekste atsižvelgiama į reglamento peržiūros rezultatus ir iš naujo priimamos peržiūrėtos nuostatos bei likusios teisinę galią turinčios nuostatos. Reglamento priedų nuostatomis ir atskirų Bendrijos teisės aktų, įgyvendinančių tą reglamentą arba leidžiančių nuo jo nukrypti, kaip antai reglamentai (EB) Nr. 811/2003, 79/2005, 92/2005 arba 181/2006, nuostatos bus iš naujo priimtos įgyvendinančiame reglamente pagal komitologijos procedūrą. Tai bus parengta lygiagrečiai, kad šios nuostatos galėtų įsigalioti vienu metu kaip ir šis pasiūlymas.

5.2. Teisinis pagrindas

Svarbiausias reglamento tikslas – apsaugoti gyvūnų ir visuomenės sveikatą. Todėl, kaip ir šiuo metu galiojantis reglamentas, šis pasiūlymas grindžiamas Sutarties 152 straipsnio 4 dalies b punkto nuostatomis.

5.3. Subsidiarumo principas

Subsidiarumo principas taikomas tik tada, jei pasiūlymas nepriklauso išimtinai Bendrijos kompetencijai.

Valstybių narių priemonėmis negalima tinkamai pasiekti šio pasiūlymo tikslų.

Su šalutiniais gyvūniniais produktais susijęs pavojus gali kelti didelę grėsmę maisto ir pašarų grandinei bei visos Bendrijos gyvulių sveikatos būklei. Praėjusių metų patirtis galvijų spongiforminės encefalopatijos (GSE), snukio ir nagų ligos (SNL), klasikinio kiaulių maro (KKL) ir dioksino srityje parodė, kad reagavimas tik valstybių narių lygmeniu nepakankamai gerai užkerta kelią pagrindinėms sveikatos grėsmėms; pirmiausia taip yra todėl, kad Bendrijos rinkos ekonominiai sektoriai yra glaudžiai susiję.

Be to, šalutiniai gyvūniniai produktai ir iš jų pagaminti produktai į Bendriją importuojami ir iš trečiųjų šalių. Reikėtų užtikrinti, kad importuotos siuntos atitiktų sanitarijos standartus, kurie būtų bent lygūs Bendrijoje taikomiems standartams.

Šio pasiūlymo tikslus geriau galima pasiekti Bendrijos priemonėmis.

Šalutiniai gyvūniniai produktai yra įtraukti į Sutarties I priedo produktų sąrašą. Tokių produktų tiekimas rinkai sudaro svarbią dalies ūkininkų ir pramonės, perdirbančios tam tikrus šalutinius gyvūninius produktus, pajamų dalį. Siekiant užtikrinti racionalų šio sektoriaus vystymąsi, padidinti našumą ir paskatinti konkurencingumą reikėtų nustatyti Bendrijos lygmens atitinkamų produktų gyvūnų ir visuomenės sveikatos taisykles.

5.4. Proporcingumas ir supaprastinimas

Šiuo pasiūlymu dar labiau supaprastinami teisės aktai, mažinama ES, nacionalinių ir trečiųjų šalių kompetentingų institucijų bei ekonominės veiklos vykdytojų administracinė našta išsaugant aukštą visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygį.

Juo siekiama viename bendrame tekste konsoliduoti visas įgyvendinimo priemones ir leidžiančias nukrypti nuostatas (šiuo metu iš viso 14 teisės aktų), priimtas nuo reglamento taikymo pradžios.

Bus paaiškinta šalutinių gyvūninių produktų taisyklių ir kitų Bendrijos sektorių teisės aktų (maisto, pašarų, atliekų, kosmetikos gaminių, farmacijos ir medicinos prietaisų). Reikėtų vengti dvigubo patvirtinimo ir nukreipimo reikalavimų, jei toks sprendimas nesumažins būtino apsaugos lygio.

Priėmus šį pasiūlymą bus panaikintas šiuo metu galiojantis reglamentas.

6. PASIŪLYMO TAIKYMO SRITIS

Atsižvelgiant į sukauptą praktinę ir mokslinę patirtį bei į konsultacijų rezultatus, pagrindiniai pasiūlymo aspektai yra išlaikyti aukštą maisto ir pašarų saugos ir vartotojų apsaugos lygį bei:

i. Aiškinimas

Siekiant paaiškinti ribą, nuo kurios gamybos grandinėje šalutiniams gyvūniniams produktams nebetaikomi reglamento reikalavimai, buvo nustatyta *galutinė šalutinių gyvūninių produktų gyvavimo ciklo riba*. Šią ribą galima nustatyti įvairiais etapais, atsižvelgiant į naudojamų šalutinių gyvūninių produktų pobūdį, apdorojimo proceso ypatybes arba į numatytą produkto, pagaminto iš šalutinių gyvūninių produktų, panaudojimo paskirtį.

Dėl *teisinio neapibrėžtumo taikant* šalutinių gyvūninių produktų iš laukinių medžiojamų gyvūnų taisykles, nustačius maisto higieną reglamentuojantiems teisės aktams analogiškas nuostatas buvo užpildytos galimos sanitarinės spragos.

Sąveikos su kitais Bendrijos teisės aktais, gamybos įmonių patvirtinimo ir oficialių patikrinimų atžvilgiu vengiama dvigubų reikalavimų, jeigu manoma, kad tikslus gali pakankamai apsaugoti tiek viena, tiek kita teisinė sistema.

ii. Metodas, grindžiamas keliamu pavojumi

Kad būtų užtikrintas reglamento reikalavimų laikymasis pagal Bendrijos maisto ir pašarų teisės aktuose patvirtintą metodą, *pirminė ekonominės veiklos vykdytojų atsakomybė* tampa svarbesnė. Tokiu būdu kompetentingos institucijos galėtų sutelkti išteklius patikrinimams, ar ekonominės veiklos vykdytojai vykdo šį įsipareigojimą.

Visų pirma, kai *gaminami produktai, kurių pagrindas – šalutiniai gyvūniniai produktai ir kurie nėra tiesiogiai svarbūs (maisto ir) pašarų grandinės saugai* (išskyrus produktus, gaminamus ūkiniam gyvūnams šerti arba organinėms trąšoms), ekonominės veiklos vykdytojams tenka dar didesnė atsakomybė už saugių produktų tiekimą rinkai. Jeigu gamintojai gamybai naudoja saugias žaliavas, kuria saugius gamybos procesus arba naudoja šalutinius gyvūninius produktus iš esmės saugioms galutinėms paskirtims, tada galima naudoti visų kategorijų šalutinius gyvūninius produktus. Kitus šios galimybės veiksnius galima nustatyti įgyvendinimo taisyklėse.

Nauji produktai, kurie, kaip įrodyta, gali kelti tik nedidelį pavojų, turėtų būti įtraukti į *šalutinių gyvūninių produktų klasifikavimo sistemą*. Taip pat reikėtų išlaikyti atsargumo nuostatą, kad visi šalutiniai gyvūniniai produktai, kurie nėra klasifikuojami atskirai, būtų priskiriami 2 kategorijai ir nebūtų naudojami ūkiniam gyvūnams skirtuose pašaruose.

Reikėtų paaiškinti galiojančias nukrypti leidžiančias nuostatas dėl išskirtinio laidojimo ir deginimo vietoje ligos protrūkių atvejais ir taikyti jas tokiais atvejais, kai atlikti surinkimo operacijas laikantis bendrų reglamento taisyklių praktiškai yra labai sunku (pavyzdžiui, įvykus stichinei nelaimei).

7. KITA INFORMACIJA

7.1. Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Pasiūlymas dera su kitomis Bendrijos politikos sritimis, ypač su aplinkos ir visuomenės sveikatos apsaugos politika, atsižvelgiant į šalutinių gyvūninių produktų naudojimą pašaruose, kosmetikos gaminiuose, vaistuose ir medicininėje įrangoje.

7.2. Poveikis biudžetui

Pasiūlymas neturi jokio finansinio poveikio Europos bendrijos biudžetui.

7.3. Kita

Pasiūlymas atitinka Komisijos Lisabonos strategijos įsipareigojimą patobulinti Bendrijos teisyną ir tinkamomis priemonėmis spręsti galimų pavojų sveikatai problemas, taip pat stiprinti konkurencingumą. Jis taip pat atitinka Komisijos „Geresnio reglamentavimo“ programą³.

³ COM(2006) 689 galutinis.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS**kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų sveikumo taisyklės (šalutinių gyvūninių produktų reglamentas)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 152 straipsnio 4 dalies b punktą, atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą⁴,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁵,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę⁶,

laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos,

kadangi:

- (1) Žmonėms vartoti neskirti šalutiniai gyvūniniai produktai gali kelti pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Po praeityje įvykusių krizių, susijusių su snukio ir nagų ligos protrūkiais, užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų, pavyzdžiui, galvijų spongiforminės encefalopatijos (GSE), plitimu ir dioksinų aptikimu pašaruose, paaiškėjo netinkamo tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų naudojimo pasekmės visuomenės ir gyvūnų sveikatai, maisto ir pašarų grandinės saugai ir vartotojų pasitikėjimui. Be to, tokios krizės, darydamos poveikį susijusių ūkininkų ir pramonės sektorių socialinei ir ekonominei padėčiai bei vartotojų pasitikėjimui gyvūninių produktų sauga, gali padaryti nepageidaujamą poveikį visai visuomenei. Ligų protrūkiai taip pat gali turėti neigiamų padarinių aplinkai: ne tik dėl problemų, kylančių šalinant tokius produktus, bet ir biologinės įvairovės atžvilgiu.
- (2) Šalutiniai gyvūniniai produktai daugiausia gaunami skerdžiant gyvūnus žmonėms vartoti, šalinant nugaišusius gyvūnus ir taikant priemones ligai kontroliuoti. Nepaisant šių produktų kilmės, jie gali kelti pavojų gyvūnų ir visuomenės sveikatai bei aplinkai. Šį pavojų reikia tinkamai kontroliuoti saugiai šalinant tokius produktus arba naudojant juos kitiems tikslams, laikantis griežtų sąlygų, mažinančių pavojų sveikatai.
- (3) Praktiškai neįmanoma šalinti visų šalutinių gyvūninių produktų, kadangi dėl to susidarytų neproporcingų išlaidų ir kultų pavojus aplinkai. Priešingai: visi piliečiai aiškiai suinteresuoti tuo, kad, sumažinus pavojus sveikatai, įvairūs šalutiniai gyvūniniai produktai būtų saugiai ir tausiai naudojami įvairiais būdais. Įvairūs šalutiniai gyvūniniai produktai iš tiesų plačiai naudojami svarbiuose gamybos sektoriuose, kaip antai vaistų, pašarų ir odos pramonėje.

⁴ OL C [...], [...], p. [...].

⁵ OL C [...], [...], p. [...].

⁶ OL C [...], [...], p. [...].

- (4) Išvysčius naująsias technologijas šalutinius gyvūninius produktus tapo galima naudoti ir kituose gamybos sektoriuose. Tačiau dėl tų naujų technologijų naudojimo gali kilti pavojus sveikatai, kurį taip pat būtina sumažinti.
- (5) Bendrijos šalutinių gyvūninių produktų sveikumo taisyklės turėtų būti nustatytos kaip viena nuosekli ir išsami šių produktų surinkimui, tvarkymui, perdirbimui, šalinimui ar panaudojimui skirta sistema.
- (6) Tos bendros taisyklės turėtų būti nustatytos atsižvelgiant į pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kurį šalutiniai gyvūniniai produktai kelia įvairiais jų tvarkymo etapais nuo surinkimo iki panaudojimo arba pašalinimo. Šiose taisyklėse taip pat turėtų būti atsižvelgta į tokios veiklos keliamą pavojų aplinkai. Bendrijos sistemoje turėtų būti numatytos sveikumo taisyklės dėl šalutinių gyvūninių produktų tiekimo rinkai, Bendrijos vidaus prekybos tokiais produktais ir jų importo.
- (7) 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002, nustatančiu sveikatos taisyklės gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms⁷, nustatytos šalutinių gyvūninių produktų Bendrijos taisyklės. Tame reglamente, remiantis mokslinėmis rekomendacijomis, nustatytos taisyklės maisto ir pašarų grandinės saugai apsaugoti, papildančios Bendrijos maisto ir pašarų teisės aktus. Pradėjus taikyti tas taisykles Bendrijoje labai pagerėjo apsaugos nuo pavojų, keliamų šalutinių gyvūninių produktų, lygis.
- (8) Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 šalutiniai gyvūniniai produktai buvo suskirstyti į tris kategorijas atsižvelgiant į keliamo pavojaus laipsnį. Tame reglamente reikalaujama, kad ekonominės veiklos vykdytojai, norintys panaudoti didelio pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai nekeliančius šalutinius gyvūninius produktus, ypač, jeigu jie gauti iš žmonių vartoti tinkamos medžiagos, laikytų juos atskirai. Tuo reglamentu taip pat nustatytas principas, kad labai pavojingomis medžiagomis nereikėtų šerti ūkinių gyvūnų ir kad negalima šerti gyvūnų produktais, gautais iš tų pačių rūšių gyvūnų. Pagal tą reglamentą į pašarų grandinę galima įtraukti tik iš gyvūnų, kuriems atliktas veterinarinis patikrinimas, gautą medžiagą. Be to, jame nustatyti perdirbimo standartai, kuriais užtikrinamas pavojaus sumažinimas.
- (9) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 35 straipsnio 2 dalį Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai valstybių narių priimtų priemonių to reglamento laikymuisi užtikrinti. Prireikus prie ataskaitos pridedami siūlomi teisės aktų projektai. Ataskaita buvo pateikta 2005 m. spalio mėn.⁸; joje pabrėžta, kad reikėtų išsaugoti Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 principus. Be to, joje nurodytos sritys, kuriose tą reglamentą reikia iš dalies pakeisti, visų pirma – paaiškinti taisyklių taikymą gataviems produktams, ryšį su kitais Bendrijos teisės aktais ir tam tikrų medžiagų klasifikavimą. Komisijos Maisto ir veterinarijos tarnybos (MVT) 2004 ir 2005 m. tiriamųjų misijų valstybėse narėse nustatyti faktai patvirtina šias išvadas. Pasak MVT, būtina pagerinti šalutinių gyvūninių produktų srauto atsekamumą ir oficialių patikrinimų veiksmingumą bei suderinamumą.
- (10) Mokslinis valdymo komitetas, kurį 2002 m. pakeitė Europos maisto saugos tarnyba (EMST), priėmė keletą nuomonių dėl šalutinių gyvūninių produktų. Iš tų nuomonių matyti poreikis išlaikyti pagrindinius Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 principus, visų

⁷ OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1432/2007 (OL L 320, 2007 12 6, p. 13).

⁸ COM (2005) 521 galutinis.

pirma, tai, kad iš gyvūnų gauti šalutiniai gyvūniniai produktai, kurių sveikumas buvo patikrintas ir nustatyta, kad jie netinka žmonėms vartoti, neturėtų patekti į pašarų grandinę. Tačiau tuos šalutinius gyvūninius produktus galima surinkti ir panaudoti technikos ar pramonės produktų gamybai, laikantis specialių sveikatos sąlygų.

- (11) 2005 m. gruodžio mėn. priimtose Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės išvadose dėl Komisijos ataskaitos ir po jų vykusiose Komisijos inicijuotose konsultacijose pabrėžta, kad reikėtų patobulinti Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 nustatytas taisykles. Reikėtų aiškiai nustatyti pagrindinius šalutinių gyvūninių produktų taisyklių tikslus: pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolę ir maisto bei pašarų grandinės saugos užtikrinimą. Šio reglamento nuostatomis turėtų būti galima pasiekti šių tikslų.
- (12) Šiuo reglamentu nustatytos šalutinių gyvūninių produktų taisyklės turėtų būti taikomos produktams, kuriuos Bendrijos teisės aktais draudžiama skirti vartoti žmonėms, visų pirma, jeigu šie produktai neatitinka maisto higienos teisės aktų (teisės aktais nustatyti šalutiniai gyvūniniai produktai). Tačiau tos taisyklės taip pat turėtų būti taikomos produktams, kurie atitinka tam tikras taisykles dėl galimo jų naudojimo žmonėms vartoti, net jeigu jų paskirtis yra kitokia (šalutiniai gyvūniniai produktai pagal pasirinkimą).
- (13) Be to, šiuo reglamentu nustatytos taisyklės turėtų būti taikomos laukinių gyvūnų, kurie įtariamai užsikrėtę užkrečiama liga, skerdenoms arba tokių skerdenų dalims, siekiant apsaugoti nuo tokių gyvūnų keliamo pavojaus. Toks papildymas nereiškia, kad privaloma rinkti ir šalinti laukinių gyvūnų, nugaišusių arba sumedžiotų jų natūralioje buveinėje, kūnus. Jei vadovaujamosi gerąja medžiojimo patirtimi, laukinių medžiojamų gyvūnų žarnyną ir kitas kūno dalis galima saugiai šalinti vietoje. Sumedžiotų laukinių gyvūnų šalutiniams gyvūniniams produktams šio reglamento nuostatos taikomos tik tada, jei tokių medžiojamų gyvūnų tiekimui rinkai taikomi maisto higienos teisės aktai ir yra numatyta gamybos įmonių, tvarkančių medžiojamus gyvūnus, veikla.
- (14) Šiame reglamente nustatytos taisyklės turėtų būti taikomos šalutiniams gyvūniniams produktams, gautiems iš vandens gyvūnų, išskyrus medžiagą iš laivų, eksploatuojamų laikantis Bendrijos maisto higienos teisės aktų, nebent tai būtų medžiaga, dėl kurios akivaizdžiai gali kilti pavojus užsikrėsti.
- (15) Šiame reglamente reikėtų paaiškinti, kurie gyvūnai laikomi gyvūnais augintiniais, kad iš tokių gyvūnų gauti šalutiniai gyvūniniai produktai nebūtų naudojami ūkiniams gyvūnams skirtuose pašaruose. Visų pirma, gyvūnais augintiniais turėtų būti laikomos rūšys, išvardytos 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 998/2003 dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų ne komerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, ir iš dalies keičiančiame Tarybos direktyvą 92/65/EEB⁹.
- (16) Dėl Bendrijos teisės aktų nuoseklumo šiame reglamente turėtų būti vartojamos 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 999/2001, nustatančiame tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles¹⁰, pateiktos apibrėžtys. Reikėtų paaiškinti nuorodą į 1986 m. lapkričio 24 d. Tarybos direktyvą 86/609/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir

⁹ OL L 146, 2003 6 13, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 245/2007 (OL L 73, 2007 3 13, p. 9).

¹⁰ OL L 147, 2001 5 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1275/2007 (OL L 284, 2007 10 30, p. 8).

kitų teisės aktų, susijusių su eksperimentiniais ir kitais mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsauga, suderinimo¹¹.

- (17) Dėl Bendrijos teisės aktų nuoseklumo šiame reglamente turėtų būti vartojama 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvoje 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės¹² pateikta vandens gyvūno apibrėžtis.
- (18) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvoje 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų¹³ nustatytos leidimų sąvartynams išdavimo sąlygos. Šiame reglamente turėtų būti numatyta šalutinių gyvūninių produktų šalinimo sąvartynuose, kuriems išduotas toks leidimas, tvarka.
- (19) Pirminė atsakomybė už tokios veiklos vykdymą pagal šį reglamentą turėtų tekti ekonominės veiklos vykdytojams. Be to, atsižvelgiant į visuomenės interesus apsaugoti nuo pavojaus, kylančio visuomenės ir gyvūnų sveikatai bei siekiant užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai, kurių negalima panaudoti arba kurie nenaudojami ekonominiams sumetimais, būtų šalinami saugiai, reikia sukurti surinkimo ir šalinimo sistemą. Valstybės narės šiam tikslui turėtų skirti tinkamų lėšų reikiamai infrastruktūrai ir užtikrinti jos sklandų veikimą. Surinkimo ir šalinimo sistemos dydis turėtų atitikti tikrą konkrečioje valstybėje narėje susikaupiančių šalutinių gyvūninių produktų kiekį. Remiantis atsargumo principu, taikant šią sistemą taip pat turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad įvykus didesniems užkrečiamų ligų protrūkiams arba laikinai sutrikus esamiems šalinimo įrenginiams, gali prireikti didesnių šalinimo pajėgumų. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama bendradarbiauti tarpusavyje ir su trečiosiomis šalimis, su sąlyga, kad būtų užtikrintas šio reglamento įgyvendinimas.
- (20) Kad būtų užtikrintas aukštas visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygis, valstybės narės turėtų toliau taikyti būtinas priemones, kad šalutinių gyvūninių produktų nebūtų leidžiama išvežti iš teritorijų arba gamybos įmonių, kurioms taikomi apribojimai, ypač jeigu užfiksuotas ligos, įtrauktos į 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvoje 92/119/EEB, nustatančioje Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos¹⁴, pateiktą sąrašą, protrūkis.
- (21) Veikla, susijusi su šalutiniais gyvūniniais produktais, dėl kurių kyla didelis pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, turėtų būti vykdoma tik tose gamybos įmonėse, kurias kompetentinga institucija iš anksto patvirtino tokiai veiklai. Šią sąlygą visų pirma reikėtų taikyti nemaistinių gyvūninių produktų perdirbimo įmonėms ir kitoms įmonėms, tvarkančioms ir perdirbančioms neapdorotus šalutinius gyvūninius produktus. Reikėtų leisti kelių kategorijų šalutinius gyvūninius produktus tvarkyti toje pačioje gamybos įmonėje, su sąlyga, kad bus užkirstas kelias kryžminei taršai. Be to, reikėtų leisti iš dalies keisti šias sąlygas, jeigu medžiaga, kuri turi būti šalinama ir perdirbama, atsirado dėl didelio ligos protrūkio, su sąlyga, kad bus užtikrinta, kad

¹¹ OL L 358, 1986 12 18, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/65/EB (OL L 230, 2003 9 16, p. 32).

¹² OL L 328, 2006 11 24, p. 14.

¹³ OL L 182, 1999 7 16, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

¹⁴ OL L 62, 1993 3 15, p. 69. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/729/EB (OL L 294, 2007 11 13, p. 26).

laikinai taikant tokias iš dalies pakeistas sąlygas nebus didinamas ligos išplitimo pavojus.

- (22) Be to, nereikėtų tvirtinti tų įmonių ir gamybos įmonių, kurios perdirba arba tvarko tam tikras saugias medžiagas, pvz., taip perdirbtus produktus, kad jie nebekelia pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Tokias įmones ir gamybos įmones reikėtų registruoti, kad būtų galima oficialiai kontroliuoti medžiagos srautą ir užtikrinti jos atsekamumą. Pagal šį reglamentą pirmiausia reikėtų reikalauti registruoti tas įmones, kurios yra patvirtintos arba registruotos pagal 2005 m. sausio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 183/2005, nustatantį pašarų higienos reikalavimus¹⁵.
- (23) Įmones ir gamybos įmones reikėtų tvirtinti po to, kai kompetentingai institucijai bus pateikta informacija, iš kurios matyti, ar bus laikomasi įmonės arba gamybos įmonės infrastruktūrai ir veiklai taikomų reikalavimų, numatytų šiame reglamente, kad būtų tinkamai užkirstas kelias bet kokiam dėl proceso kylančiam pavojui visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Kompetentinga institucija turėtų atlikti patikrinimus, ar laikomasi šių reikalavimų.
- (24) Įmonių ir gamybos įmonių, kurių veikla jau patvirtinta pagal Bendrijos maisto ir pašarų higienos teisės aktus, neberekėtų tvirtinti pagal šį reglamentą, kadangi patvirtinimuose pagal tuos Bendrijos teisės aktus jau atsižvelgta į šio reglamento tikslus.
- (25) Šalutinius gyvūninius produktus, remiantis rizikos vertinimais, reikėtų skirti į tris kategorijas pagal jų keliamo pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai laipsnį. Medžiagas, keliančias didelį pavojų, reikėtų naudoti tik su pašarų grandine nesusijusiems tikslams, o medžiagas, keliančias mažesnę pavojų, reikėtų leisti naudoti laikantis saugių sąlygų.
- (26) Mokslo ir technikos pažanga gali sukurti procesus, panaikinančius arba minimaliai sumažinančius pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Turėtų būti numatyta galimybė iš dalies keisti šiame reglamente pateiktą medžiagų sąrašus, kad būtų galima atsižvelgti į tokią pažangą. Prieš darant tokius pakeitimus ir laikantis Bendrijos teisės aktų, kurių užduotis – užtikrinti aukštą visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygį, bendrų principų, atitinkama mokslo institucija, pvz., EMST, Europos vaistų agentūra arba Vartotojų produktų mokslinis komitetas (priklausomai nuo medžiagos, kurios keliamas pavojus vertinamas, rūšies) turėtų atlikti rizikos vertinimą. Tačiau turėtų būti aišku, kad sumaišius skirtingų kategorijų medžiagas tokį mišinį reikėtų tvarkyti laikantis standartų, nustatytų tai mišinio daliai, kuri priskiriama aukštesnei rizikos kategorijai.
- (27) Medžiagų, keliančių pavojų užsikrėsti užkrečiamąja spongiformine encefalopatija (USE), dėl didelio pavojaus visuomenės sveikatai pirmiausia nereikėtų naudoti pašarams. Ši apribojimą reikėtų taikyti laukiniams gyvūnams, per kuriuos gali būti perduodama ši užkrečiama liga. Šis apribojimas pašarams naudoti medžiagas, keliančias pavojų užsikrėsti USE, neturėtų pažeisti Reglamente (EB) Nr. 999/2001 nustatytų šėrimo taisyklių.
- (28) Pagal 1990 m. birželio 26 d. Tarybos Reglamentą (EEB) Nr. 2377/90, nustatantį veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių kiekių

¹⁵ OL L 35, 2005 2 8, p. 1.

nustatymo tvarką Bendrijoje¹⁶, ir 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus¹⁷ tam tikrų medžiagų ir produktų naudojimas yra neteisėtas. Be to, 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių¹⁸ nustatytos papildomos tam tikrų medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūniniuose produktuose stebėsenos taisyklės. Direktyva 96/23/EB taip pat nustatytos taisyklės, taikomos, kai nustatoma, kad viršijami tam tikri leistinų medžiagų ar teršalų kiekiai. Kad būtų užtikrintas Bendrijos teisės aktų nuoseklumas, gyvūninius produktus, kuriuose nustatytos medžiagos, neatitinkančios Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 ir direktyvų 96/22/EB bei 96/23/EB nuostatų, reikėtų atitinkamai priskirti 1 arba 2 kategorijos medžiagai, atsižvelgiant į pavojų, kuris dėl jų kyla maisto ir pašarų grandinei.

- (29) Mėšlo ir virškinamojo trakto turinio šalinti nebūtina, jeigu jie tinkamai apdoroti ir dėl jų nekyla pavojaus, kad liga bus perduota tręšiant dirvą. Šalutinių produktų iš gyvūnų, nugaišusių ūkyje arba paskerstų naikinant ligas, išskyrus USE, nereikėtų naudoti pašarų grandinėje. Ši apribojimą taip reikėtų taikyti importuotiems šalutiniams gyvūniniams produktams, kuriuos leidžiama įvežti į Bendriją, net jeigu Bendrijos pasienio kontrolės poste patikrinus nustatyta, kad jie netenkina Bendrijos teisės aktų reikalavimų, ir produktams, kuriuos patikrinus Bendrijoje nustatyta, kad jie netenkina taikomų reikalavimų.
- (30) Nuo Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 įsigaliojimo datos tam tikri šalutiniai gyvūniniai produktai buvo savaime priskiriami 2 kategorijai, tokiu būdu stipriai apribojant galimybes juos panaudoti ir nebūtinai atsižvelgiant į pavojaus laipsnį. Tuos šalutinius gyvūninius produktus reikėtų perklasifikuoti ir priskirti 3 kategorijai, kad būtų galima juos tam tikrais atvejais panaudoti gyvūnams šerti. Kitus šalutinius gyvūninius produktus, neišvardytus nė vienoje iš trijų kategorijų, dėl atsargumo reikėtų ir toliau savaime priskirti 2 kategorijai, kad, visų pirma, būtų patvirtintas bendras principas tokios medžiagos neįtraukti į ūkiniams gyvūnams skirtų pašarų grandinę.
- (31) Pagal kitus teisės aktus, kurie įsigaliojo po 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras¹⁹, priėmimo, kaip antai pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos²⁰ ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 853/2004, nustatantį konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus²¹, kuris papildytas Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002, pirminė pareiga užtikrinti Bendrijos teisės aktų laikymąsi siekiant

¹⁶ OL L 224, 1990 8 18, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1353/2007 (OL L 303, 2007 11 21, p. 6).

¹⁷ OL L 125, 1996 5 23, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2003/74/EB (OL L 262, 2003 10 14, p. 17).

¹⁸ OL L 125, 1996 5 23, p. 10. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/104/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 352).

¹⁹ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 575/2006 (OL L 100, 2006 4 8, p. 3).

²⁰ OL L 139, 2004 4 30, p. 1, pataisyta versija (OL L 226, 2004 6 25, p. 3).

²¹ OL L 139, 2004 4 30, p. 26, pataisyta versija (OL L 226, 2004 6 25, p. 22). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1243/2007 (OL L 281, 2007 10 25, p. 8).

apsaugoti visuomenės ir gyvūnų sveikatą priskirta maisto verslo subjektams. Pagal tuos teisės aktus, ekonominės veiklos pagal šį reglamentą vykdytojams turėtų tekti pirminė atsakomybė užtikrinant šio reglamento laikymąsi. Reikėtų išsamiau paaiškinti atitinkamą pagrindinę tokių veiklos vykdytojų pareigą užtikrinti šio reglamento laikymąsi ir apibrėžti priemones, kuriomis užtikrinamas atsekamumas, pvz., atskiras šalutinių gyvūninių produktų surinkimas ir nukreipimas.

- (32) Siekiant užtikrinti, kad įmonėje arba gamybos įmonėje laikomasi šio reglamento reikalavimų, būtina sukurti savikontrolei skirtą patikrinimų sistemą. Tinkamai atlikti savikontrolei skirti patikrinimai taip pat yra labai svarbūs kompetentingos institucijos patikrinimams. Savikontrolei skirti patikrinimai turėtų būti atliekami šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo įmonėse, pvz., nemaistinių gyvūninių produktų perdirbimo įmonėse, šalutinių gyvūninių produktų transformavimo į biodujas ir kompostą įmonėse ir įmonėse, tvarkančios kelių kategorijų šalutinius gyvūninius produktus, kaip antai įmonėse, kuriose laikomos dviejų kategorijų žaliavos, pagal sistemą, pagrįstą rizikos analizės ir svarbiausių valdymo taškų (RASVT) sistemos principais. Neprivaloma imti tų produktų mėginių, kurie turi būti deginami, bendrai deginami arba šalinami toje pačioje vietoje, norint patikrinti, ar jie atitinka Bendrijos standartus, pvz., mikrobiologinius kriterijus, kadangi galimas pavojus pašalinamas produktui dar nepatekus į rinką.
- (33) Šalutinius gyvūninius produktus galima naudoti tik tada, kai juos perdirbant ir tiekiant rinkai iš šalutinių gyvūninių produktų pagamintus produktus buvo sumažintas pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Jei tokia galimybė nenumatyta, tokius šalutinius gyvūninius produktus reikėtų šalinti laikantis saugių sąlygų. Galimybes panaudoti skirtingų kategorijų šalutinius gyvūninius produktus reikėtų išaiškinti derinant su kitais Bendrijos teisės aktais.
- (34) Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai turėtų būti šalinami laikantis aplinkos teisės aktų, reglamentuojančių sąvartynų veiklą ir atliekų deginimą. Kad būtų užtikrintas nuoseklumas, deginti reikėtų vadovaujantis 2000 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/76/EB dėl atliekų deginimo²². Atliekos bendrai deginamos (utilizavimui arba šalinimui) laikantis panašių patvirtinimo ir paties atliekų deginimo sąlygų, visų pirma, į orą išmetamų ribinių verčių, nuotekų ir likučių išmetimo bei kontrolės, stebėsenos ir matavimo reikalavimų atžvilgiu. Todėl reikėtų leisti bendrai deginti visų trijų kategorijų medžiagas prieš tai jų neperdirbus.
- (35) Šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius reikėtų leisti naudoti degimo procese kaip kurą; tai nėra atliekų šalinimas. Tačiau tai reikėtų daryti laikantis sąlygų, kuriomis užtikrinama visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsauga, bei atitinkamų aplinkos apsaugos standartų.
- (36) Dėl Bendrijos teisės aktų nuoseklumo reikia numatyti, kad medžiagą, pateiktą detoksikacijos procesui, kaip apibrėžta 2002 m. gegužės 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/32/EB dėl nepageidaujamų medžiagų gyvūnų pašaruose²³, galima naudoti gyvūnams šerti.

²² OL L 332, 2000 12 28, p. 91.

²³ OL L 140, 2002 5 30, p. 10. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/77/EB (OL L 271, 2006 9 30, p. 53).

- (37) Šiame reglamente taip pat reikėtų numatyti galimybę nustatyti šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo metodų, visų pirma tų, kurie šiuo metu pagal Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 nurodyti kaip 2–7 metodai, laiko, temperatūros ir slėgio parametrus.
- (38) Šio reglamento nereikėtų taikyti vėžiagyvių kriauklėms, nuo kurių pašalintas minkštasis audinys ar mėsa. Kadangi Bendrijoje yra įvairių būdų pašalinti tokį minkštąjį audinį arba mėsą nuo kriauklės, reikėtų leisti naudoti kriaukles, nuo kurių pašalintas ne visas minkštasis audinys arba mėsa, su sąlyga, kad dėl tokio panaudojimo nekils pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Bendrijos arba nacionalinio lygmens gerosios patirties gairės galėtų padėti platinti žinias apie tinkamas tokio panaudojimo sąlygas.
- (39) Kadangi dėl tokių produktų pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai yra nedidelis, kompetentinga institucija turėtų galėti leisti biodinaminius preparatus, kurių pagrindas 2 ir 3 kategorijos medžiagos, gaminti ir naudoti dirvoje, kaip nurodyta 1991 m. birželio 24 d. Tarybos Reglamente (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų²⁴.
- (40) Išvystytos naujo pobūdžio technologijos sukūrė energijos gavimo iš šalutinių gyvūninių produktų arba tokių produktų saugaus šalinimo būdų. Kad būtų atsižvelgta į mokslo ir technikos pažangą šioje srityje, tokias technologijas reikėtų leisti visoje Bendrijoje taikyti kaip alternatyvius šalutinių gyvūninių produktų šalinimo arba panaudojimo metodus. Jeigu tokį techninį procesą sukūrė vienas asmuo, prieš leidžiant taikyti tokį procesą, EMST turėtų išnagrinėti paraišką, patikrintą kompetentingos institucijos, siekiant užtikrinti, kad būtų įvertintas to proceso gebėjimas mažinti pavojų.
- (41) Kad būtų užtikrinta maisto ir pašarų grandinės apsauga, reikia paaiškinti reikalavimus, keliamus šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, skirtų gyvūnams šerti, ir organinių trąšų bei dirvožemį gerinančių medžiagų tiekimui rinkai. Gyvūnams šerti reikėtų naudoti tik 3 kategorijos medžiagas. Trąšos, pagamintos iš šalutinių gyvūninių produktų, gali pakenkti pašarų ir maisto grandinės saugai. Jeigu jos buvo pagamintos iš baltyminių medžiagų, reikėtų įmaišyti komponentą, pvz., neorganinę arba nevirškinamą medžiagą, kad šios trąšos nebūtų tiesiogiai naudojamos gyvūnams šerti.
- (42) 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1523/2007, draudžiančiame pateikti į Bendrijos rinką ir importuoti į ją bei eksportuoti iš jos kačių ir šunų kailius bei gaminius, kurių sudėtyje yra tokių kailių²⁵, nustatyta, kad bendrai draudžiama tiekti rinkai ir importuoti bei eksportuoti kačių ir šunų kailius bei gaminius, kurių sudėtyje yra tokių kailių. Tačiau šis draudimas neturėtų padaryti poveikio šiame reglamente numatytam įpareigojimui šalinti šalutinius gyvūninius produktus iš kačių ir šunų, įskaitant kailius.
- (43) Skatinant mokslą ir tyrimus reikia naudoti visų kategorijų šalutinius gyvūninius produktus, o kartais net mažesnius jų kiekius, nei įprastiniai prekybiniai kiekiai. Kad būtų lengviau importuoti ir naudoti tokias medžiagas, kompetentinga institucija turėtų galėti kiekvienu konkrečiu atveju nustatyti tokios veiklos sąlygas. Reikėtų nustatyti suderintas sąlygas tokiems atvejams, kai reikia Bendrijos lygmens veiksmų.

²⁴ OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1319/2007 (OL L 293, 2007 11 10, p. 3).

²⁵ OL L 343, 2007 12 27, p. 1.

- (44) Reglamente (EB) Nr. 1774/2002 numatytos išsamios nuostatos, pagal kurias, taikant nukrypti leidžiančią nustatą, 2 ir 3 kategorijos medžiagas galima naudoti tam tikriems gyvūnams šerti (pvz., zoologijos sodo gyvūnams). Šiame reglamente reikėtų nustatyti tokias pat nuostatas ir papildyti jas, numatant galimybę nustatyti išsamias taisykles bet kokiam visuomenės ir gyvūnų sveikatai kylančiam pavojui kontroliuoti.
- (45) Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 leidžiama 1 kategorijos medžiagas naudoti nykstantiems ar saugomų rūšių maitlesiams paukščiams, gyvenantiems jų natūralioje buveinėje, šerti. Siekiant numatyti tinkamą priemonę toms rūšims išsaugoti, šiuo reglamentu reikėtų toliau leisti tokį šėrimą, laikantis sąlygų, nustatytų tam, kad būtų užkirstas kelias ligoms plisti.
- (46) Tam tikrais atvejais neperdirbtų šalutinių gyvūninių produktų, ypač nugaišusių gyvūnų, laidojimas arba deginimas gali būti pagrįstas: pirmiausia, atokiose vietovėse arba kai reikia neatidėliojant šalinti gyvūnus, nužudytus kontroliuojant sunkios užkrečiamos ligos protrūkį. Priešingu atveju, regiono arba valstybės narės gyvūnų perdirbimo ar deginimo pajėgumai galėtų riboti ligos kontrolės priemones.
- (47) Dabartinę nukrypti leidžiančią nustatą, taikomą neperdirbtų šalutinių gyvūninių produktų laidojimui arba deginimui, reikėtų taikyti ir toms vietovėms, į kurias praktiškai neįmanoma patekti arba kuriose kyla pavojus gyvūnus surenkančių asmenų sveikatai ir saugai. Patirtis, sukaupta taikant Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, parodė, kad tokiomis išskirtinėmis aplinkybėmis laidojimas arba deginimas vietoje gali būti pagrįstas, siekiant užtikrinti, kad gyvūnai būtų greitai šalinami ir būtų užkirstas kelias ligai plisti. Bendras atokių vietovių valstybėje narėje dydis turėtų būti ribojamas, kad būtų laikomasi bendro išipareigojimo taikyti tinkamą šalinimo sistemą, atitinkančią šiame reglamente nustatytas taisykles.
- (48) Gamybos įmonėms, kuriose tvarkomi nedideli šalutinių gyvūninių produktų, dėl kurių nekyla pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kiekiai, reikėtų leisti šalinti tokius produktus kitais būdais, nei numatytais šiame reglamente, prižiūrint oficialiai paskirtiems pareigūnams.
- (49) Dėl teisinio tikrumo reikėtų nustatyti galimas priemones, kurių gali imtis kompetentinga institucija, atlikdama oficialius tikrinimus, ypač dėl veiklos sustabdymo arba pertraukimo.
- (50) Valstybių narių prievolė sukurti tinkamą šalinimo infrastruktūrą reikalauja finansinių ir kitokių išipareigojimų. Siekiant užtikrinti, kad valstybės narės galėtų kontroliuoti medžiagų kiekį, kuris gali būti įvežamas į jų teritoriją šalinti, kompetentinga institucija turėtų leisti įvežti tokias medžiagas į jos teritoriją.
- (51) Kad būtų užtikrinta galimų pavojų kontrolė, galima reikalauti sterilizuoti slėgiu ir laikyti papildomų vežimo sąlygų. Siekiant užtikrinti atsekamumą ir valstybių narių kompetentingų institucijų, kontroliuojančių medžiagų srautą, bendradarbiavimą, reikėtų naudoti sistemą TRACES, įdiegtą 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimu dėl TRACES sistemos įdiegimo²⁶, per kurią galima pateikti visą informaciją apie visą išsiunčiamą 1 ir 2 kategorijos medžiagą bei jos gaminius, gautus perdirbant gyvūninius produktus, ir apie 3 kategorijos perdirbtus gyvūninius baltymus.

²⁶ OL L 94, 2004 3 31, p. 63. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2005/515/EB (OL L 187, 2005 7 19, p. 29).

- (52) Kad būtų paprasčiau vežti siuntas per trečiąsias šalis, kurios ribojasi su keliomis valstybėmis narėmis, ir siekiant užtikrinti, kad, visų pirma, toms siuntoms, kurios vėl įvežamos į Bendriją, būtų atlikti veterinariniai patikrinimai laikantis 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvos dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką²⁷, reikėtų nustatyti specialią siuntų vežimo iš vienos valstybės narės į kitą per trečiosios šalies teritoriją tvarką.
- (53) Dėl Bendrijos teisės aktų nuoseklumo būtina paaiškinti šiame reglamente nustatytą taisyklių ir Bendrijos teisės aktų dėl atliekų ryšį. Pirmiausia reikėtų užtikrinti derėjimą su nuostatomis dėl draudimo eksportuoti atliekas, nustatytomis 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo²⁸. Siekiant išvengti neigiamo poveikio aplinkai, reikėtų drausti eksportuoti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, kurie turi būti šalinami juos deginant arba sąvartynuose. Siekiant išvengti galimo nepageidaujamo poveikio aplinkai ir pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, taip pat reikėtų neleisti šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, skirtų naudoti biodujų ir komposto įmonėse, eksportuoti į trečiąsias šalis, kurios nėra EBPO narės. Taikydama nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo 37 straipsnyje numatyto eksporto draudimo, Komisija savo sprendimuose besąlygiškai laikosi Bazelio konvencijos dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės ir jos pakeitimo šalių konferencijos sprendime III/1, kurią Europos bendrija ratifikavo atitinkamai Tarybos sprendimais 93/98/EEB²⁹ ir 97/640/EB³⁰ ir įgyvendino Reglamentu (EB) Nr. 1013/2006, nuostatų.
- (54) Be to, reikėtų užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai, sumaišyti su arba užteršti pavojingomis atliekomis, išvardytomis 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendime, keičiančiame sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a dalį, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį³¹, būtų importuojami, eksportuojami arba siunčiami iš vienos valstybės narės į kitą tik vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1013/2006. Taip pat būtina nustatyti tokių medžiagų siuntimo valstybėje narėje taisykles.
- (55) Komisija turėtų galėti atlikti patikrinimus valstybėse narėse. Bendrijos patikrinimai trečiojoje šalyje turėtų būti atliekami laikantis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių³², nuostatų.
- (56) Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai į Bendriją turėtų būti importuojami ir vežami per ją tranzitu laikantis taisyklių, kurios yra ne mažiau griežtos nei Bendrijoje taikomos taisyklės. Taip pat gali būti pripažinta, kad trečiojoje šalyje šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams taikomos taisyklės atitinka Bendrijos teisės

²⁷ OL L 395, 1989 12 30, p. 13. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/41/EB (OL L 157, 2004 4 30, p. 33), pataisyta versija OL L 195, 2004 6 2, p. 12).

²⁸ OL L 190, 2006 7 12, p. 1.

²⁹ OL L 39, 1993 2 16, p. 1. Klaidų ištaisymas paskelbtas OL L 74, 1994 3 17, p. 52.

³⁰ OL L 272, 1997 10 4, p. 45.

³¹ OL L 226, 2000 9 6, p. 3. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos sprendimu 2001/573/EB (OL L 203, 2001 7 28, p. 18).

³² OL L 165, 2004 4 30, pataisyta versija OL L 191, 2004 5 28, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

aktais nustatytas taisyklės. Dėl galimo šių produktų keliamo pavojaus, produktams, kurie neskirti vartoti pašarų grandinėje, reikėtų taikyti paprastesnes importo taisyklės.

- (57) Bendrijos teisės aktai dėl šalutinių gyvūninių produktų gaminių, skirtų kosmetikos gaminiams, vaistams arba medicinos prietaisams gaminti, – tai išsami sistema, skirta tokių produktų tiekimui rinkai: 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyva 76/768/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kosmetikos gaminiams, suderinimo³³, 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus³⁴, 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus³⁵, 1990 m. birželio 20 d. Tarybos direktyva 90/385/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių aktyviuosius implantuojamus medicinos prietaisus, suderinimo³⁶, 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 93/42/EB dėl medicinos prietaisų³⁷ ir 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 98/79/EB dėl *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisų³⁸ (toliau – specialiosios direktyvos). Tačiau specialiosiomis direktyvomis, reglamentuojančiomis kosmetikos gaminius ir medicinos prietaisus, neužtikrinama pakankamos apsaugos nuo pavojų gyvūnų sveikatai. Tokiais atvejais šiems pavojams reikėtų taikyti šį reglamentą ir reikėtų leisti taikyti apsaugos priemones, laikantis Reglamento (EB). Nr. 178/2002 nuostatų.
- (58) Šalutiniams gyvūniniams produktams arba jų gaminiams, kurie yra tiekiami kaip tokių šalutinių gyvūninių produktų gaminių gamybos žaliava arba sudedamosios dalys, taip pat reikėtų taikyti specialiųjų direktyvų reikalavimus, jeigu jose nustatytos pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolės taisyklės. Šiomis specialiosiomis direktyvomis jau reglamentuojama gyvūninė pradinė medžiaga, kuri gali būti naudojama jose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti; jose taip pat nustatytos tam tikros sąlygos visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugai užtikrinti. Visų pirma, Tarybos direktyva 76/768/EEB neleidžiama naudoti 1 ir 2 kategorijos medžiagų kosmetikos gaminių sudėtinėms dalims ir įpareigoja gamintojus vadovautis gerąja gamybos patirtimi. 2003 m. balandžio 23 d. Komisijos direktyvoje 2003/32/EB³⁹ nustatytos išsamios medicinos prietaisų, pagamintų naudojant gyvūninius audinius, specifikacijos.
- (59) Tačiau jeigu specialiosiose direktyvose nėra nustatytų atitinkamų sąlygų arba jeigu nustatytose sąlygose neatsižvelgiama į tam tikrus pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, reikėtų taikyti šį reglamentą.
- (60) Kad būtų užtikrintas atsekamumas, ekonominės veiklos vykdytojai turėtų nurodyti kompetentingai institucijai veiklą, kuriai jie naudoja žaliavas, gautas iš gyvūnų, kad

³³ OL L 262, 1976 9 27, p. 169. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/67/EB (OL L 305, 2007 11 23, p. 22).

³⁴ OL L 311, 2001 11 28, p. 67. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1394/2007 (OL L 324, 2007 12 10, p. 121).

³⁵ OL L 311, 2001 11 28, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/28/EB (OL L 136, 2004 4 30, p. 58).

³⁶ OL L 189, 1990 7 20, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/47/EB (OL L 247, 2007 9 21, p. 21).

³⁷ OL L 169, 1993 7 12, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/47/EB (OL L 247, 2007 9 21, p. 21).

³⁸ OL L 331, 1998 12 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

³⁹ OL L 105, 2003 4 26, p. 18.

tais atvejais, kai nesilaikoma šiame reglamente nustatytų taisyklių, už visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugą atsakinga institucija galėtų imtis priemonių.

- (61) Tam tikri šalutinių gyvūninių produktų gaminiai nepatenka į pašarų grandinę arba nėra naudojami dirvai, ant kurios ganosi ūkiniai gyvūnai arba nuo kurios šienaujama žolė pašarams, tręšti. Tokie šalutinių gyvūninių produktų gaminiai – tai taip pat techninės paskirties gaminiai, kaip antai apdoroti kailiai odai gaminti, perdirbta vilna tekstilės pramonei, gaminiai iš kaulų klijams gaminti ir gyvūnams augintiniams skirtos perdirbtos medžiagos. Ekonominės veiklos vykdytojams reikėtų leisti tokius produktus tiekti rinkai, jeigu gauti iš žaliavų, kurių nereikia apdoroti, arba jeigu apdorojimu arba galutine apdorotos medžiagos naudojimo paskirtimi užtikrinama tinkama pavojaus kontrolė.
- (62) Bendrijos taisyklėse gali būti numatyta, kad tokių produktų tiekimui rinkai nebūtų keliami jokie reikalavimai, jeigu tai galima pagrįsti įrodant, kad pavojaus nėra, ypač tada, kai galima nustatyti galutinį gamybos grandinės tašką, kuriame tokie produktai nebekelia jokio reikšmingesnio pavojaus.
- (63) Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 tam tikriems produktams, visų pirma, guanui, tam tikriems kailiams, kurie buvo apdoroti ypatingais būdais, pvz., rauginant, ir tam tikriems medžioklės trofėjams to reglamento reikalavimai netaikomi. Panašias išimtis, pvz., riebalų perdirbimo pramonės produktams, reikėtų numatyti įgyvendinimo priemonėmis. Tačiau siekiant išlaikyti tinkamą pašarų grandinės apsaugos lygį iš ekonominės veiklos vykdytojų, naudojančių 1 ir 2 kategorijos medžiagas gyvūnų augintinių ėdalui gaminti, toliau turėtų būti reikalaujama gauti patvirtinimą.
- (64) Bendrijos arba nacionalinio lygmens gerosios patirties gairių platinimas ir naudojimas tuose ekonominiuose sektoriuose, kurie yra susiję su šiuo reglamentu, gali būti naudinga priemonė suteikti daugiau žinių apie šį reglamentą ir sukurti tinkamas praktines jo taikymo priemones.
- (65) Kai kuriose valstybėse narėse pastebėta, kad kai kuriais atvejais nesilaikyta Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 nustatytų taisyklių. Todėl tiems ekonominės veiklos vykdytojams, kurie nesilaiko tų taisyklių, be griežto šių taisyklių vykdymo užtikrinimo, reikėtų nustatyti baudžiamąsias ar kitokias sankcijas. Todėl valstybės narės turi nustatyti taisykles dėl bausmių, taikomų pažeidus šį reglamentą.
- (66) Kadangi valstybės narės negali deramai pasiekti šio reglamento tikslų, ir jų būtų galima geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija, laikydama si Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, gali imtis priemonių. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neregamentuojama daugiau nei yra būtina siekiant šių tikslų.
- (67) Siekiant didesnio teisinio tikrumo ir atsižvelgiant į bendrą Komisijos tikslą supaprastinti Bendrijos teisės aktus, šiame reglamente reikėtų nustatyti nuoseklią taisyklių sistemą, atsižvelgiant į Reglamente (EB) Nr. 1774/2002 nustatytas taisykles bei į nuo reglamento įsigaliojimo dienos įgytą patirtį ir padarytą pažangą. Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 reikėtų panaikinti ir pakeisti šiuo reglamentu.
- (68) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemonės reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijai suteiktą įgyvendinimo

įgaliojimų vykdymo tvarką⁴⁰. Kad Bendrijos teisės aktai būtų nuoseklesni ir aiškesni, atskiruose įgyvendinimo teisės aktuose reikėtų nustatyti technines taisykles dėl specifinės su šalutiniais gyvūniniais produktais susijusios veiklos, kurios šiuo metu yra nustatytos Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 prieduose bei įgyvendinimo priemonėse, priimtose remiantis tuo reglamentu⁴¹. Remiantis 2004 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos sprendimu dėl maisto grandinės ir gyvūnų bei augalų sveikatos patariamąsios grupės sukūrimo⁴² reikėtų konsultuoti ir informuoti vartotojus bei socialinius ir ekonominius sluoksnius, kurie susijęs su šiame reglamente nagrinėjamais klausimais.

- (69) Pirmiausia, reikėtų suteikti Komisijai įgaliojimą priimti taisykles dėl įmonių ir gamybos įmonių, tvarkančių šalutinius gyvūninius produktus, vietos ir įrangos, šalutinių gyvūninių produktų tvarkymo ir apdorojimo, medžiagų klasifikavimo pagal jų keliamą pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai, priemonių, skirtų užtikrinti šalutinių gyvūninių produktų atsekamumą, leidžiančias nukrypti nuostatas dėl šalutinių gyvūninių produktų naudojimo ir šalinimo, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių tiekimo rinkai sąlygų, tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių siuntimo iš vienos valstybės narės į kitą kontrolės sąlygų ir dėl šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių importo bei vežimo tranzitu sąlygų. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir yra skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, šį reglamentą papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turėtų būti priimtose taikant Sprendimo 1999/486/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (70) Dėl efektyvumo, priimant priemones dėl šalutinių gyvūninių produktų išsiuntimo iš ūkių, įmonių ar teritorijų, kurioms taikomi apribojimai, įprasti reguliavimo procedūros su tikrinimu laikotarpiai turėtų būti sutrumpinti.

⁴⁰ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁴¹ Reglamentas (EB) Nr. 811/2003 dėl žuvų šėrimo tos pačios rūšies žuvimis (OL L 117, 2003 5 13, p. 14); Sprendimas 2003/322/EB dėl maitlesių paukščių šėrimo (OL L 117, 2003 5 13, p. 32); Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2005/830/EB (OL L 311, 2005 11 26, p. 40); Sprendimas 2003/324/EB dėl kailinių gyvūnų šėrimo tos pačios rūšies gyvūnais (OL L 117, 2003 5 13, p. 37, sprendimas, suderintas Sprendimu 2004/434/EB, OL L 189, 2004 5 27, p. 43); Reglamentas (EB) Nr. 92/2005 dėl alternatyvių šalinimo arba naudojimo metodų (OL L 19, 2005 1 21, p. 27); Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1576/2007 (OL L 340, 2007 12 22, p. 89); Reglamentas (EB) Nr. 181/2006 dėl organinių trąšų ir dirvožemio savybes gerinančių medžiagų (OL L 29, 2006 2 2, p. 31); Reglamentas (EB) Nr. 1192/2006 dėl patvirtintų įmonių sąrašų (OL L 215, 2006 8 5, p. 10); Reglamentas (EB) Nr. 2007/2006 dėl 3 kategorijos tarpinių produktų (OL L 379, 2006 12 28, p. 98).

⁴² OL L 275, 2004 8 25, p. 17.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS DALYKAS, TAIKYMO SRITIS, APIBRĖŽTYS IR INFRASTRUKTŪRA

1 straipsnis Dalykas

Šiame reglamente nustatomos gyvūnų ir visuomenės sveikatos taisyklės, taikomos šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams, siekiant:

- a) apsaugoti gyvūnų ir visuomenės sveikatą nuo šių produktų keliamo pavojaus ir šį pavojų sumažinti; bei
- b) užtikrinti maisto ir pašarų grandinės saugą.

2 straipsnis Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams:

- a) kurie pagal Bendrijos teisės aktus nėra skirti vartoti žmonėms; arba
- b) kurie pagal Bendrijos teisės aktus gali būti skirti vartoti žmonėms, tačiau kurie ekonominės veiklos vykdytojo sprendimu yra skirti kitiems tikslams nei žmonėms vartoti.

2. Šis reglamentas netaikomas šiems šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams:
- a) laukinių gyvūnų kūnams arba jų dalims:
 - i) kai nėra įtarimo, kad jie užkrėsti žmonėms ar gyvūnams užkrečiamomis ligomis, išskyrus prekybai sugautus vandens gyvūnus;
 - ii) jeigu tai sausumos gyvūnai, nesurinkti po to, kai jie buvo nužudyti vadovaujantis gerąja medžioklės patirtimi,
 - b) šalutiniams gyvūniniams produktams iš laukinių medžiojamų gyvūnų ir laukinių medžiojamų gyvūnų mėsos, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 1 straipsnio 3 dalies e punkte;
 - c) veisimui skirtiems oocitams, gemalams ir spermai;
 - d) kilmės ūkyje gautam, laikomam, pašalinamam ar naudojamam skystam pienui, priešpieniui ir jų gaminiams;
 - e) vėžiagyvių kriauklėms, nuo kurių pašalintas minkštasis audinys ar mėsa;
 - f) viešojo maitinimo atliekas, išskyrus
 - i) susidariusias tarptautinių maršrutų transporto priemonėse;
 - ii) skirtas gyvūnams šerti;
 - iii) skirtas naudoti biodujų įmonėje, kompostavimui arba šalutinių gyvūninių produktų gaminių, skirtų naudoti taikant alternatyvius metodus, gamybai, kaip nurodyta 22 straipsnio a punkte; ir
 - g) nepažeidžiant Bendrijos aplinkos apsaugos teisės aktų, jūroje pašalintai medžiagai, kuri sukaupiama žvejojant laivais, atitinkančiais reglamentų (EB) Nr. 852/2004 ir Nr. 853/2004 nuostatas, išskyrus medžiagas, gautas laive išdorojus žuvis su ligos požymiais (ir parazitais).
3. Šis reglamentas netaikomas šiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams, kuriems taikomas VI skyriuje nustatytas specialus režimas:
- a) Direktyvos 76/768/EEB 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžtiems kosmetikos gaminiams;
 - b) Direktyvos 90/385/EEB 1 straipsnio 2 dalies c punkte apibrėžtiems aktyviesiems implantuojamiems medicinos prietaisams;
 - c) Direktyvos 93/42/EEB 1 straipsnio 2 dalies a punkte apibrėžtiems medicinos prietaisams;

- d) Direktyvos 98/79/EB 1 straipsnio 2 dalies b punkte apibrėžtiems *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisams;
 - e) Direktyvos 2001/82/EB 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžtiems veterinariniams vaistams;
 - f) Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžtiems vaistams.
4. Šis reglamentas nepažeidžia Bendrijos veterinarijos teisės aktų, kurių tikslas – kontroliuoti ir likviduoti tam tikras gyvūnų ligas.

3 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- (1) šalutiniai gyvūniniai produktai – 11, 12 ir 13 straipsniuose nurodyti nužudyti ar nugaišę gyvūnai, jų kūno dalys ar gyvūniniai produktai, taip pat oocitai, gemalai ir sperma;
- (2) gyvūnas – bestuburis arba stuburinis gyvūnas (įskaitant žuvis, roplius ir varliagyvius);
- (3) ūkinis gyvūnas:
 - a) gyvūnas, laikomas, penimas arba veisiamas maistui, vilnai, kailiams, plunksnoms, odai ir kitiems gyvūniniams produktams gauti arba kitais ūkininkavimo tikslais;
 - b) arklinių šeimos gyvūnai;
- (4) laukinis gyvūnas – žmonių nelaikomas gyvūnas;
- (5) gyvūnas augintinis – gyvūnas, kurį žmogus paprastai maitina ir laiko ne ūkininkavimo tikslais ir kuris įtrauktas į Reglamento (EB) Nr. 998/2003 I priedą;
- (6) vandens gyvūnas – Direktyvos 2006/88/EB 3 straipsnio 1 dalies e punkte apibrėžtas vandens gyvūnas;
- (7) kompetentinga institucija – valstybės narės pagrindinė institucija, kompetentinga užtikrinti šio reglamento reikalavimų laikymąsi, arba institucija, kuriai suteikta ši kompetencija; tam tikrais atvejais tai trečiosios šalies atitinkama institucija;

- (8) tiekimas rinkai – operacija, kuria siekiama parduoti šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius trečiajai šaliai Bendrijoje, bet kokios kitos formos tiekimas tokiai trečiajai šaliai už atlygį arba nemokamai, arba sandėliavimas ketinant tiekti tokiai trečiajai šaliai;
- (9) tranzitas – vežimas per Bendriją iš trečiosios šalies teritorijos į trečiosios šalies teritoriją kitomis nei jūros arba oro transporto priemonėmis;
- (10) eksportas – vežimas iš Bendrijos į trečiąją šalį;
- (11) gamintojas – asmuo, gaminantis šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius;
- (12) ekonominės veiklos vykdytojas – fizinis arba juridinis asmuo, faktiškai kontroliuojantis šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius, taip pat gamintojas;
- (13) užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos (USE) – visos užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos, apibrėžtos Reglamento (EB) Nr. 999/2001 3 straipsnio 1 dalies a punkte;
- (14) nurodyta pavojinga medžiaga – Reglamento (EB) Nr. 999/2001 3 straipsnio 1 dalies g punkte apibrėžta pavojinga medžiaga;
- (15) šalutinių gyvūninių produktų gaminiai – iš šalutinių gyvūninių produktų, juos vieną ar daugiau kartų apdorojus, transformavus arba perdirbus, pagaminti gaminiai;
- (16) sterilizavimas slėgiu – šalutinių gyvūninių produktų perdirbimas po susmulkinimo į ne didesnius kaip 50 mm gabalėlius, ne trumpiau kaip 20 minučių nepertraukiamai kaitinant, jų vidaus temperatūrai pasiekus daugiau kaip 133 °C, sudarius ne mažiau kaip 3 barų absoliutinį slėgį.
- (17) gyvūniniai produktai – iš gyvūnų gauti produktai ir iš tokių produktų gauti produktai, taip pat ir šioms reikmėms paruošti gyvi gyvūnai;
- (18) mėšlas – ūkinių gyvūnų išmatos ir (arba) šlapimas su kraiku arba su nemineralizuotu guanu ar be jo ;
- (19) registruotas sąvartynas – sąvartynas, kuriam išduotas leidimas pagal Direktyvą 1999/31/EB;
- (20) patvirtintoji įmonė – įmonė (kita nei žvejybos laivas), patvirtinta pagal šį reglamentą atlikti tam tikras šalutinių gyvūninių produktų tvarkymo operacijas;
- (21) gamybos įmonė – šalutinių gyvūninių produktų gaminių, reglamentuojamų kitais Bendrijos teisės aktais, gaminimo vieta;

- (22) organinės trąšos ir dirvožemį gerinančios medžiagos – gyvūninės kilmės medžiagos, kartu arba atskirai naudojamos augalų mitybai, dirvožemio fizinėms ir cheminėms savybėms ir biologiniam aktyvumui palaikyti arba gerinti; jas gali sudaryti mėšlas, virškinamojo trakto turinys, kompostas ir irimo atliekos;
- (23) atoki vietovė – vietovė, kurioje gyvūnų populiacija yra tokia maža ir reikiama infrastruktūra taip toli, kad, palyginti su pašalinimu vietoje, reikiamos šalutinių gyvūninių produktų surinkimo ir vežimo priemonės būtų nepriimtinais sudėtingos;
- (24) maistas – maistas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje;
- (25) pašaras – pašaras, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 4 dalyje;

4 straipsnis

Nacionalinės šalutinių gyvūninių produktų surinkimo ir šalinimo infrastruktūros bei sistemos

1. Valstybės narės turi turėti savo teritorijoje atitinkamą infrastruktūrą, užtikrinančią, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų:
 - a) renkami, vežami ir identifikuojami nepagrįstai nedelsiant;
 - b) šalinami vadovaujantis šiuo reglamentu.
2. Valstybės narės:
 - a) sukuria šalutinių gyvūninių produktų surinkimo ir šalinimo sistemą, kuri veiktų efektyviai ir kurią nuolat stebėtų kompetentinga institucija;
 - b) skiria tokios sistemos veikimui reikiamų lėšų.
3. Valstybės narės gali vykdyti savo įsipareigojimus pagal šį straipsnį bendradarbiaudamos su kitomis valstybėmis narėmis ir trečiosiomis šalimis.

2 SKIRSNIS SU GYVŪNŲ SVEIKATA SUSIJĘ APRIBOJIMAI

5 straipsnis

Bendri su gyvūnų sveikata susiję apribojimai

1. Nepažeidžiant 2 straipsnio 4 dalies, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai nevežami iš ūkių, įmonių ar teritorijų, kuriose taikomi apribojimai
 - a) pagal Bendrijos veterinarijos teisės aktus; arba
 - b) dėl užfiksuotos sunkios užkrečiamos ligos
 - i) kuri yra Direktyvos 92/119/EEB I priedo sąraše, arba

ii) kuri nurodyta Komisijos nustatytame sąrašė.

Priemonės, nurodytos b punkto ii įtraukoje, skirtos neesminėms šio reglamento nuostatomis iš dalies pakeisti jį papildant, priimamos laikantis 48 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Jei šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai išvežami laikantis sąlygų, kurias turi priimti Komisija, kad užkirstų kelią žmonėms ar gyvūnams užkrečiamoms ligoms plisti, 1 dalis netaikoma.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos laikantis 48 straipsnio 5 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3 SKIRSNIS ĮMONIŲ IR GAMYBOS ĮMONIŲ TVIRTINIMAS

6 straipsnis

Įmonės ir gamybos įmonės, kurias reikia tvirtinti

1. Įmonės ir gamybos įmonės, tvarkančias šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, tvirtina kompetentinga institucija.

Tokiame patvirtinime nurodoma, kokiai veiklai jis suteikiamas:

- a) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių tvarkymas, sandėliavimas arba perdirbimas;
- b) šalutinių gyvūninių produktų transformavimas į biodujas ar kompostą;
- c) šalutinių gyvūninių produktų deginimas;
- d) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių (atliekų) šalinimas arba utilizavimas bendro deginimo įmonėse;
- e) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių naudojimas kaip kuras;
- f) gyvūnų augintinių maisto tvarkymas arba gaminimas, kaip nurodyta 45 straipsnio trečiojoje pastraipoje.

2. 1 dalyje nurodytame patvirtinime nurodoma, ar įmonė arba gamybos įmonė yra patvirtinta ir gali vykdyti veiklą, susijusią su šiais šalutiniais gyvūniniais produktais ir jų gaminiiais:

- a) konkrečios 11, 12 ar 13 straipsnyje nurodytos kategorijos produktai, arba

- b) kelių 11, 12 ar 13 straipsnyje nurodytų kategorijų produktai, nurodant, ar tokia veikla atliekama
 - i) nuolat laikantis griežto atskyrimo sąlygų, taip apsaugant nuo bet kokio pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, arba
 - ii) laikinai laikantis sąlygų, apsaugančių nuo užterštumo, siekiant užpildyti tokių produktų tvarkymo pajėgumų stygių, atsiradusį dėl:
 - didelio masto epizootinės ligos protrūkio, arba
 - kitų neįprastų ir nenuspėjamų aplinkybių.

7 straipsnis

Patvirtinimo nereikalavimas

1. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama tvirtinti:
 - a) veiklos, kuri yra patvirtinta arba registruota įmonių ir gamybos įmonių veikla, kurios yra patvirtintos arba registruotos pagal:
 - i) Reglamentą (EB) Nr. 853/2004, arba
 - ii) Reglamentą (EB) Nr. 183/2005;
 - b) deginimo įmonių ir bendro deginimo įmonių, kurių veiklai suteiktas leidimas pagal Direktyvą 2000/76/EB;
 - c) biodujų ir komposto įmonių, kuriose šalutiniais gyvūniniais produktais ar jų gaminiais transformuojami laikantis standartinių parametru, nustatytų pagal 9 straipsnio c punktą;
 - d) nepažeidžiant VI skyriaus nuostatų, – gamybos įmonių, gaminančių 2 straipsnio 3 dalyje nurodytus šalutinių gyvūninių produktų gaminius;
 - e) nepažeidžiant VI skyriaus nuostatų, – ekonominės veiklos vykdytojų, kurie šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius importuoja, surenka arba nukreipia tik 2 straipsnio 3 dalyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų gaminių gamybai;
 - f) įmonių ir gamybos įmonių, kurioms taikomas VI skyriaus 2 skirsnio nuostatos, išskyrus įmones, nurodytas 6 straipsnio 1 dalies f punkte.
2. Įmonės ir gamybos įmonės, kurių nereikalaujama tvirtinti pagal 1 dalies a, b ir c punktus, registruoja kompetentinga institucija, ekonominės veiklos vykdytojui pateikus paraišką.

Paraiškoje turi būti pateikiama ši informacija:

 - a) naudotų šalutinių gyvūninių produktų kategorija;

- b) vykdomos veiklos, dėl kurios pateikta paraiška, naudojant šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius kaip pradinę medžiagą, pobūdis.
3. Išsamios šio straipsnio 2 dalyje numatytos paraiškų registravimui taisyklės tvirtinamos 48 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

8 straipsnis
Įmonių tvirtinimas

1. Kompetentinga institucija tvirtina įmonę, jeigu ekonominės veiklos vykdytojas su paraiška pateikia įrodymą, kad:
- a) įmonė suprojektuota ir pastatyta laikantis šio reglamento, joje taikomos tinkamos kontrolės priemonės, skirtos apsaugoti nuo pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, ir ji atitinka visas šio straipsnio 3 dalyje nustatytas priemones, visų pirma, taikomas nuotekų, atsirandančių vietoje filtruojant, tvarkymo vietai ir įrangai;
 - b) šalutiniai gyvūniniai produktai ir, jei to reikalauja šio reglamento nuostatos arba pagal šį reglamentą priimtos taisyklės, – jų gaminiai joje tvarkomi laikantis 9 straipsnyje nustatytų higienos reikalavimų;
 - c) ekonominės veiklos vykdytojas patvirtino procesą, kuris bus taikomas įmonėje, kad įvertintų, ar juo bus galima užkirsti kelią visuomenės ir gyvūnų sveikatai kylančiam pavojui, jei to reikalaujama pagal šio straipsnio 3 dalį priimtos priemonėmis; ir
 - d) ekonominės veiklos vykdytojas įmonėje įdiegė savikontrolei skirtų patikrinimų sistemą, kaip nurodyta 17 straipsnyje.
2. Kompetentinga institucija įmonę patvirtina tik po apsilankymo vietoje.

Kompetentinga institucija gali sąlyginai patvirtinti įmonę, jeigu ji mano, kad įmonė atitinka visus šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytus reikalavimus.

Galutinį patvirtinimą ji suteikia tik tada, kai per tris mėnesius nuo sąlyginio patvirtinimo dar kartą oficialiai patikrinus įmonę paaiškėja, kad įmonė atitinka visus kitus keliamus reikalavimus.

Jei įmonė padarė didelę pažangą, tačiau dar neatitinka visų keliamų reikalavimų, kompetentinga institucija gali pratęsti sąlyginio patvirtinimo galiojimą. Tačiau sąlyginis patvirtinimas negali iš viso galioti ilgiau kaip šešis mėnesius.

3. Patvirtinimo, kurį ekonominės veiklos vykdytojas turi atlikti pagal 1 dalies c punktą, atlikimo priemonės gali būti nustatytos 48 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

9 straipsnis
Igyvendinimo priemonės

Priemonės šio skirsnio nuostatomis įgyvendinti, kurias Komisija gali nustatyti:

- a) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių deginimo, bendro deginimo ir deginimo kaip kuras reikalavimai, nurodyti 6 straipsnio 1 dalies c, d ir e punktuose;
- (b) šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių tvarkymo, perdirbimo arba sandėliavimo toje pačioje įmonėje ar gamybos įmonėje sąlygos:
 - i) jeigu tokie veiksmai atliekami atskirai;
 - ii) jeigu tokie veiksmai atliekami laikinai;
- c) standartinių transformavimo parametrai biodujų ir komposto įmonėms, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies c punkte;
- d) įmonių ir gamybos įmonių vieta ir įranga, kai tokias įmones ir gamybos įmones reikia patvirtinti dėl:
 - i) bendrų higienos reikalavimų, taikomų patvirtintose įmonėse ir gamybos įmonėse;
 - ii) šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių tvarkymo, apdorojimo, transformavimo ir perdirbimo techninių reikalavimų, keliamų patvirtintose įmonėse ir gamybos įmonėse;
 - iii) nuotekų, atsirandančių vietoje filtruojant, tvarkymo standartų, įskaitant filtro porų dydį ir reikalavimą naudoti filtrus, kuriais galima veiksmingai pašalinti iš nuotekų tam tikrus ligų sukėlėjus.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos laikantis 48 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

4 SKIRSNIS KLASIFIKAVIMAS

10 straipsnis
Šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių klasifikavimas

1. Šalutiniai gyvūniniai produktai skiriami į konkrečias kategorijas atsižvelgiant į pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kylančio dėl tokių produktų, išvardytų 11, 12 ir 13 straipsniuose, lygį.

2. Šalutinių gyvūninių produktų gaminiams taikomos konkrečios tų šalutinių gyvūninių produktų, iš kurių jie gauti, kategorijos taisyklės, nebent šiame reglamente arba Komisijos priimtose šio reglamento įgyvendinimo priemonėse būtų nustatyta kitaip.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos laikantis 48 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

11 straipsnis
1 kategorijos medžiagos

1 kategorijos medžiagoms priskiriami šie šalutiniai gyvūniniai produktai arba visos medžiagos, kuriose yra tokių šalutinių produktų:

- a) toliau nurodytų gyvūnų kūnai ir visos gyvūnų kūno dalys, įskaitant kailius ir odas –
- i) gyvūnų, įtariamų užsikrėtus USE pagal Reglamentą (EB) Nr. 999/2001 arba oficialiai patvirtintų užsikrėtus USE;
 - ii) vykdant USE likvidavimo priemones paskerstų gyvūnų;
 - iii) kitų ne ūkiuose auginamų gyvūnų ir ne laukinių gyvūnų, visų pirma įskaitant gyvūnus augintinius, zoologijos sodų gyvūnus ir cirko gyvūnus;
 - iv) eksperimentams naudojamų gyvūnų, apibrėžtų Direktyvos 86/609/EEB 2 straipsnio d punkte;
 - v) laukinių gyvūnų, įtariamų užsikrėtus žmones ar gyvūnus galinčiomis užkrėsti ligomis;
- b) šios medžiagos –
- i) nurodytos pavojingos gyvūninės medžiagos;
 - ii) nugaišusių gyvūnų kūnai ar kūnų dalys, kuriose naikinimo metu yra nurodytos pavojingos medžiagos;
- c) gyvūninės kilmės produktai, gauti iš gyvūnų, kurie buvo pateikti neteisėtam apdorojimui, kaip nurodyta Direktyvos 96/22/EB 1 straipsnio 2 dalies d punkte ir Direktyvos 96/23/EB 2 dalies b punkte;
- d) gyvūninės kilmės medžiaga, surinkta filtruojant atliekų vandenį, kaip reikalaujama 8 straipsnio 1 dalies a punkte, kai toks vanduo yra ar buvo sąlytyje su 1 kategorijos medžiaga;
- e) viešojo maitinimo atliekos iš tarptautinių maršrutų transporto priemonių;

- f) 1 kategorijos medžiagų mišiniai su 2 arba 3 kategorijos arba abiejų šių kategorijų medžiagomis.

12 straipsnis
2 kategorijos medžiagos

2 kategorijos medžiagoms priskiriami šie šalutiniai gyvūniniai produktai arba visos medžiagos, kuriose yra tokių šalutinių produktų:

- a) mėšlas ir virškinamojo trakto turinys;
- b) gyvūninės kilmės medžiaga, surinkta filtruojant atliekų vandenį, kaip reikalaujama 8 straipsnio 1 dalies a punkte, kai toks vanduo yra ar buvo sąlytyje su 2 kategorijos medžiaga;
- c) gyvūninės kilmės produktai, kuriuose yra leistinių cheminių medžiagų likučių ar teršalų, kurių kiekis viršija leistiną, kaip nurodyta Direktyvos 96/23/EB 15 straipsnio 3 dalyje;
- d) gyvūninės kilmės produktai, kurie buvo deklaruoti kaip netinkami vartoti žmonėms dėl galimo fizinio likučių buvimo šiuose produktuose;
- e) gyvūninės kilmės produktai, išskyrus 1 kategorijos medžiagas, kurie yra
 - i) importuoti ar įvežti iš trečiosios šalies ir neatitinka Bendrijos veterinarijos teisės aktų reikalavimų jų importui ar įvežimui į Bendriją, išskyrus jei pagal Bendrijos teisės aktus leidžiama juos importuoti laikantis specialių apribojimų arba grąžinti juos į trečiąją šalį; arba
 - ii) išsiųsti į kitą valstybę narę ir kurie neatitinka Bendrijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų arba nėra leidžiami pagal Bendrijos teisės aktus, išskyrus kai jie yra grąžinami leidus kompetentingai institucijai, atsakingai už kilmės įmonę.
- f) nugaišę gyvūnai, išskyrus nurodytuosius 11 ar 13 straipsnyje, kurie nebuvo paskersti žmonių maistui arba, medžiojamųjų gyvūnų atveju, kurie nebuvo užmušti žmonių maistui, įskaitant gyvūnus, užmuštus ligų kontrolės tikslais, atrajotojų ir kiaulių vaisius bei gemalus ir žuvusius neišperėtus viščiukus, ir šių gyvūnų dalys, išskyrus nurodytuosius 11 ar 13 straipsnyje;
- g) 2 kategorijos medžiagų mišiniai su 3 kategorijos medžiagomis;
- h) šalutiniai gyvūniniai produktai, išskyrus 1 kategorijos ar 3 kategorijos medžiagas.

13 straipsnis
3 kategorijos medžiagos

3 kategorijos medžiagoms priskiriami šie šalutiniai gyvūniniai produktai arba visos medžiagos, kuriose yra tokių šalutinių produktų:

- a) gyvūnų skerdenos ar paskerstų arba, medžiojamųjų gyvūnų ir ūkiuose auginamų žuvų atveju, užmuštų gyvūnų dalys, kurios yra tinkamos vartoti žmonėms pagal Bendrijos teisės aktus, bet nėra skirtos vartoti žmonėms dėl komercinių priežasčių;
- b) kūnų dalys, kurios yra gyvūnų, paskerstų skerdykloje ir buvusių pripažintų tinkamais žmonių maistui po *ante mortem* patikrinimo arba medžiojamųjų gyvūnų, užmuštų vartoti žmonėms pagal Bendrijos teisės aktus –
 - i) gyvūnų, kurie buvo atmesti kaip netinkami vartoti žmonėms pagal Bendrijos teisės aktus, bet kuriems nebuvo jokių žmonių ar gyvūnams užkrečiamų ligų požymių, skerdenos arba kūno dalys;
 - ii) naminių paukščių galvos;
 - iii) kailiai ir odos, įskaitant jų likučius;
 - iv) pėdos, įskaitant pirštikaulius, čiurnos ir pado kaulus –
 - visų gyvūnų, išskyrus atrajojančiuosius
 - atrajotojų, kuriems nereikia USE tyrimų,
 - atrajotojų, kurie buvo ištirti ir tyrimo rezultatas buvo neigiamas pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 6 straipsnio 1 dalį;
 - v) ragai;
 - vi) kiaulių šeriai;
 - vii) plunksnos;
- c) gyvūnų, kuriems nepasireiškia jokios ligos, kuria per jų kraują galima užkrėsti žmones ir gyvūnus, klinikiniai požymiai, kraujas, gautas iš
 - i) gyvūnų, išskyrus atrajotojus, ir atrajotojų, kuriems nereikėjo tyrimo dėl USE, paskerstų skerdykloje ir pripažintų tinkamais skersti žmonėms vartoti atlikus *ante mortem* patikrinimą pagal Bendrijos teisės aktus; arba
 - ii) atrajotojų, kurie buvo ištirti ir tyrimo rezultatas buvo neigiamas pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 6 straipsnio 1 dalį;

- d) šalutiniai gyvūniniai produktai, gauti gaminant žmonėms vartoti skirtus produktus, įskaitant kaulus, iš kurių pašalinti riebalai, ir spirgus;
- e) gyvūninės kilmės produktai, išskyrus viešojo maitinimo atliekas, kurie, patiekti rinkai vartoti žmonėms ar gyvūnams šerti, dėl komercinių priežasčių, gamybos problemų, pakuotės defektų ar kitų trūkumų, nekeliančių pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai, nebėra skirti vartoti žmonėms ar šerti gyvūnams;
- f) kraujas, placenta, vilna, plunksnos, plaukai, ragai, kanopų gabalai ir pienas, gauti iš gyvū gyvūnų, kurie nėra skirti nedelsiant paskersti ir kuriems nepasireiškia jokios per tą produktą žmonėms ar gyvūnams užkrečiamos ligos požymiai;
- g) vandens gyvūnai, išskyrus jūros žinduolius, kuriems nepasireiškia jokios žmonėms ar gyvūnams užkrečiamos ligos požymiai, ir tokių gyvūnų dalys;
- h) švieži vandens gyvūnų šalutiniai produktai iš gamyklų ar įmonių, gaminančių žmonėms vartoti skirtus produktus;
- i) medžiagos, gautos iš gyvūnų, neturinčių jokios ligos, kuria per šį produktą galima užkrėsti žmones ir gyvūnus, klinikinių požymių –
 - i) kriauklės, išskyrus nurodytąsias 2 straipsnio 2 dalies e punkte,
 - ii) iš sausumos gyvūnų gautos medžiagos -
 - peryklų šalutiniai produktai,
 - kiaušiniai,
 - kiaušinių šalutiniai produktai;
 - iii) vienadieniai viščiukai.
- j) sausumos bestuburiai, išskyrus žmonėms ar gyvūnams patogeniškas rūšis;
- k) nugaišę *Rodentia* ir *Lagomorpha* būrių gyvūnai ir jų dalys, išskyrus 1 kategorijos ar 2 kategorijos medžiagas, nurodytas 12 straipsnio a–g punktuose;
- l) kailiai ir odos, kanopos, plunksnos, vilna, ragai, plaukai ir kailiai, gauti iš gyvūnų, kurie neturi per šiuos produktus užkrečiamų žmonėms ar gyvūnams ligų klinikinių požymių, išskyrus nurodytus c punkte;
- m) viešojo maitinimo atliekos, išskyrus nurodytas 11 straipsnio e punkte.

14 straipsnis
Kategorijų pakeitimai

11, 12 ir 13 straipsniai gali būti Komisijos iš dalies keičiami siekiant atsižvelgti į mokslo pažangą vertinant rizikos lygį, jeigu ši pažanga gali būti įrodyta remiantis atitinkamos mokslo institucijos atliktu rizikos vertinimu. Tačiau šiuose straipsniuose įvardyti šalutiniai gyvūniniai produktai negali būti išbraukti iš minėtų sąrašų – gali būti pakeistas tik tokių produktų suskirstymas į kategorijas arba šie sąrašai gali būti papildyti naujais šalutiniais gyvūniniais produktais.

Šio priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos, priimamos pagal 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

II SKYRIUS:
EKONOMINĖS VEIKLOS VYKDYTOJŲ ĮSIPAREIGOJIMAI,
ĮMONIŲ IR GAMYBOS ĮMONIŲ
VEIKLA

1 SKIRSNIS

BENDRIEJI EKONOMINĖS VEIKLOS VYKDYTOJŲ ĮSIPAREIGOJIMAI

15 straipsnis

Surinkimas, kategorijos nustatymas ir gabenimas

1. Ekonominės veiklos vykdytojai nedelsdami surenka, nustato ir gabena šalutinius gyvūninius produktus pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai leidžiančiomis išvengti sąlygomis.
2. Ekonominės veiklos vykdytojai užtikrina, kad prie šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių gabenimo metu pridedamas prekybos dokumentas ir, jei to reikalaujama pagal šį reglamentą arba pagal 5 dalį priimtą priemonę, sveikatos sertifikatas.
Nukrypstant nuo pirmosios pastraipos kompetentinga institucija gali leisti vežti mėšlą tarp dviejų tame pačiame ūkyje esančių punktų ar tarp ūkių ir naudotojų toje pačioje valstybėje narėje be prekybos dokumento ar sveikatos sertifikato.
3. Prie gabenamų šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių pridedamuose prekybos dokumentuose ir sveikatos sertifikatuose turi būti informacija apie šių produktų kiekį, šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių aprašas ir jų žymėjimo, jei tokio žymėjimo reikia pagal šį reglamentą, aprašas.

4. 48 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka nustatomos šios priemonės:
 - a) prekybos dokumentų ir sveikatos sertifikatų, kuriuos reikia pridėti prie gabenamų šalutinių gyvūninių produktų, pavyzdžiai;
 - b) sveikatos sertifikatų pavyzdžiai ir sąlygos, kuriomis juos reikia pridėti prie gabenamų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių.
5. Priemonės šiam straipsniui įgyvendinti, kurias gali nustatyti Komisija:
 - a) atvejai, kai reikalingas sveikatos sertifikatas, atsižvelgiant į tam tikrų išvestinių produktų visuomenės ir gyvūnų sveikatai keliamą pavojų;
 - b) atvejai, kai nukrypstant nuo 2 dalies ir atsižvelgiant į nedidelį tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų gaminių visuomenės ir gyvūnų sveikatai keliamą pavojų, šiuos gaminius galima gabenti be šioje dalyje nurodytų dokumentų ar sertifikatų;
 - c) identifikavimo reikalavimai, įskaitant ženklimą, ir šalutinių gyvūninių produktų atskyrimo gabenimo metu reikalavimų;
 - d) sąlygos išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kylančio šalutinių gyvūninių produktų surinkimo ir vežimo metu, įskaitant šių produktų saugaus gabenimo reikalavimus dėl talpyklų, transporto priemonių ir pakuočių medžiagų.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

16 straipsnis
Apskaitomi duomenys

1. Bet kuris asmuo, siunčiantis, gabenantis ar gaunantis šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius, saugo siuntų ir susijusių komercinių dokumentų ar sveikatos sertifikatų duomenis.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jeigu buvo leista transportuoti mėšlą pagal 15 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą.
2. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės priimamos atsižvelgiant į 48 straipsnio 3 šalyje nustatytą tvarką, visų pirma dėl:
 - a) duomenų, kuriuos reikia saugoti, formos;

- b) laikotarpio, per kurį šie duomenys turi būti saugomi.

2 SKIRSNIS ĮMONIŲ IR GAMYBOS ĮMONIŲ VEIKLA

17 straipsnis

Savikontrolei skirti įmonių ir gamybos įmonių patikrinimai

1. Ekonominės veiklos vykdytojai turi organizuoti, įdiegti ir užtikrinti nuolatinius savikontrolei skirtus patikrinimus, kad būtų stebima atitiktis šio reglamento reikalavimams.
2. Ekonominės veiklos vykdytojai užtikrina, kad įtartina arba žinoma kaip neatitinkanti šio reglamento reikalavimų medžiaga nebūtų išvežta iš įmonės (nebent ji numatyta šalinti), kol ji nebus perdirbta prižiūrint kompetentingai institucijai ir nebus oficialiai pakartotinai paimti mėginiai pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 11 ir 12 straipsnius.
3. Šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo įmonės, šalutinių gyvūninių produktų transformavimo į biodujas ir kompostą įmonės ir įmonės, tvarkančios kelių kategorijų šalutinius gyvūninius produktus, parengia 1 dalyje nurodytą procedūrą atsižvelgdamos į rizikos analizės ir svarbiausių valdymo taškų (RASVT) sistemos principus.

Tokių įmonių ekonominės veiklos vykdytojai :

- a) nustato ir kontroliuoja svarbiausius valdymo taškus įmonėse;
- b) sukuria ir įdiegia svarbiausių valdymo taškų stebėsenos ir tikrinimo metodus;
- c) kai produktas, gautas perdirbant, nėra tiesiogiai šalinamas toje pačioje vietoje deginimo, bendro deginimo, naudojant kaip kurą ar alternatyviu šalinimo metodu, leidžiamu pagal 22 straipsnio a punktą, ima reprezentatyvius mėginius atitiktčiai patikrinti –
 - i) kiekvienos perdirbtos partijos dėl atitikties standartams, visų pirma dėl perdirbimo metodų ir galutinio produkto mikrobiologinės saugos, kurie buvo nustatyti priemonėse, priimtose pagal šio straipsnio 6 dalį,
 - ii) ar neviršijami Bendrijos teisės aktuose nustatyti didžiausi leistini fizinių ir cheminių likučių kiekiai;
- d) tvarko b ir c punktuose nurodytų tyrimų rezultatų duomenis, jei taikytina, ir saugo juos ne trumpiau kaip dvejus metus, kad galėtų pateikti kompetentingoms institucijoms;
- e) įdiegia sistemą, įgalinančią atsekti kiekvieną išsiųstą partiją.

4. Kai pagal 3 dalies c punktą paimtų mėginių tyrimų rezultatai rodo neatitikimą taikomiems saugos reikalavimams, įmonės ekonominės veiklos vykdytojas, be 2 dalyje išdėstytų reikalavimų, turi:
 - a) nedelsdamas pateikti kompetentingai institucijai visą informaciją apie mėginį ir partiją, iš kurios jis buvo paimtas;
 - b) nustatyti tokio neatitikimo priežastis;
 - c) dažniau imti mėginius ir tikrinti produkciją;
 - d) pradėti įmonėje taikyti reikiamas nukenksminimo ir valymo procedūras.
5. Partijos, kurias patikrinus pagal 3 dalies c punktą, nustatyta, kad jos neatitinka taikomų saugos reikalavimų, pakartotinai perdirbamos arba naikinamos prižiūrint kompetentingai institucijai.
6. Priemonės šiam straipsniui įgyvendinti, kurias gali priimti Komisija, dėl:
 - a) savikontrolei skirtų patikrinimų ir RASVT sistemos išsaugojimo;
 - b) reikalavimų, nurodančių veiksmų, kurių turi imtis ekonominės veiklos vykdytojas pagal 2 ir 3 dalis, ypatumus, visų pirma dėl mėginių ėmimo metodų ir pavyzdinių mikrobiologinių tyrimų metodų.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

III SKYRIUS: ŠALUTINIŲ GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ IR JŲ GAMINIŲ NAIKINIMAS IR NAUDOJIMAS

1 SKIRSNIS NAUDOJIMO APRIBOJIMAI

18 straipsnis Naudojimo apribojimai

1. Šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių naudojimo draudimo atvejai:
 - a) draudžiama šerti sausumos gyvūnus perdirbtais gyvūniniais baltymais, gautais iš tų pačių rūšių gyvūnų kūnų ar jų dalių;

- b) draudžiama šerti ūkinius gyvūnus, išskyrus kailinius gyvūnus, viešojo maitinimo atliekomis arba pašarinėmis žaliavomis, kuriose yra arba kurios gautos iš viešojo maitinimo atliekų gautų medžiagų;
 - c) draudžiama šerti ūkinius gyvūnus žole, ganant arba šeriant nupjauta žole, iš dirvos, kuri buvo tręšiama organinėmis trąšomis ar dirvožemį gerinančiomis medžiagomis, išskyrus mėšlą;
 - d) draudžiama šerti ūkiuose augintas žuvis perdirbtais gyvūniniais baltymais, gautais iš tų pačių rūšių ūkiuose augintų žuvų kūnų ar kūno dalių.
2. Komisija gali nustatyti įgyvendinimo taisykles, užtikrinančias vienodą 1 dalyje nustatytų draudimų taikymą, ir priemones, kuriomis leidžiama:
- a) šerti kailinius gyvūnus perdirbtais gyvūniniais baltymais, gautais iš tų pačių rūšių gyvūnų kūnų ar kūno dalių, nukrypstant nuo 1 dalies a punkto; bei
 - b) šerti kailinius gyvūnus žole iš dirvos, kuri buvo tręšiama organinėmis trąšomis ar dirvožemio savybes gerinančiomis medžiagomis, jeigu ganymas ar šienavimas vyksta pasibaigus laukimo periodui, kuris užtikrina tinkamą pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolę, nukrypstant nuo 1 dalies c punkto.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2 SKIRSNIS

ŠALINIMAS IR NAUDOJIMAS

19 straipsnis

1 kategorijos medžiagų šalinimas ir naudojimas

1 kategorijos medžiagos:

- a) šalinamos kaip atliekos patvirtintoje ar registruotoje deginimo įmonėje
 - i) tiesiogiai be išankstinio perdirbimo; arba
 - ii) perdirbtos patvirtintoje įmonėje, taikant sterilizaciją slėgiu, jeigu taip reikalauja kompetentinga institucija, ir nuolat žymint gaunamą medžiagą;

- b) jei 1 kategorijos medžiaga yra atliekos, šalinama arba perdirbama patvirtintoje arba registruotoje bendro deginimo įmonėje;
 - i) tiesiogiai be išankstinio perdirbimo; arba
 - ii) perdirbtos patvirtintoje įmonėje, taikant sterilizaciją slėgiu, jeigu taip reikalauja kompetentinga institucija, ir nuolat žymint gaunamą medžiagą;
- c) kita 1 kategorijos medžiaga nei 11 straipsnio a punkto i ir ii įtraukose nurodytos medžiagos šalinama perdirbant ir taikant sterilizaciją slėgiu patvirtintoje įmonėje, nuolat žymint gaunamą medžiagą ir laidojant registruotame sąvartyne;
- d) 1 kategorijos medžiagos, nurodytos 11 straipsnio c punkte, detoksikuojamos taikant Direktyvos 2002/32/EB 8 straipsnio 2 dalyje nustatytą procesą ir naudojamos pagal 21 straipsnio c, d ir e punktus;
- e) 1 kategorijos medžiagos, nurodytos 11 straipsnio e punkte, šalinamos laidojant registruotame sąvartyne;
- f) naudojamos kaip degalai; arba
- g) naudojamos VI skyriuje nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti ir tiekiamos rinkai specialiu režimu, nustatytu tame skyriuje.

20 straipsnis

2 kategorijos medžiagų šalinimas ir naudojimas

2 kategorijos medžiagos:

- a) šalinamos kaip atliekos patvirtintoje ar registruotoje deginimo įmonėje
 - i) tiesiogiai be išankstinio perdirbimo; arba
 - ii) perdirbtos patvirtintoje įmonėje, taikant sterilizaciją slėgiu, jeigu taip reikalauja kompetentinga institucija, ir nuolat žymint gaunamą medžiagą;
- b) jei 2 kategorijos medžiaga yra atliekos, šalinama arba perdirbama patvirtintoje arba registruotoje bendro deginimo įmonėje
 - i) tiesiogiai be išankstinio perdirbimo; arba
 - ii) perdirbtos patvirtintoje įmonėje, taikant sterilizaciją slėgiu, jeigu taip reikalauja kompetentinga institucija, ir nuolat žymint gaunamą medžiagą;
- c) šalinamos registruotame sąvartyne po perdirbimo taikant sterilizaciją slėgiu patvirtintoje įmonėje ir nuolat žymint gaunamą medžiagą;

- d) nuolat žymimos po perdirbimo patvirtintoje įmonėje
 - i) jei gaunama baltyminė medžiaga, taikant sterilizaciją slėgiu, ir naudojamos kaip organinės trąšos arba dirvožemio savybes gerinančios medžiagos; arba
 - ii) lydytiems taukams taikoma sterilizacija slėgiu, kai to reikalauja kompetentinga institucija, ir jie toliau perdirbami į riebalų gaminius patvirtintoje įmonėje naudoti organinėse trąšose arba dirvožemio savybes gerinančiose medžiagose;
- e) transformuojamos patvirtintoje ar registruotoje biodujų ar komposto įmonėje
 - i) po to perdirbant sterilizacija slėgiu ir nuolat žymint gaunamą medžiagą; arba
 - ii) mėšlas, virškinamojo trakto turinys, atskirtas nuo virškinamojo trakto, pienas, produktai pieno pagrindu ir priešpienis, jei kompetentinga institucija nelaiko jų keliančiais kokių nors rimtų užkrečiamųjų ligų platinimo pavojų, perdirbti iš anksto arba neperdirbti;
- f) mėšlas, virškinamojo trakto turinys, atskirtas nuo virškinamojo trakto, pienas, produktai pieno pagrindu ir priešpienis, jei kompetentinga institucija nelaiko jų keliančiais kokių nors rimtų užkrečiamųjų ligų platinimo pavojų, naudojami dirvai tręšti neperdirbti;
- g) iš vandens gyvūnų gauta medžiaga paverčiama silosu arba kompostu patvirtintoje ar registruotoje įmonėje;
- h) naudojamos kaip degalai; arba
- i) naudojamos VI skyriuje nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti ir tiekiamos rinkai specialiu režimu, nustatytu tame skyriuje.

21 straipsnis

3 kategorijos medžiagų šalinimas ir naudojimas

3 kategorijos medžiagos:

- a) šalinamos kaip atliekos patvirtintoje ar registruotoje deginimo įmonėje, iš anksto perdirbtos arba neperdirbtos;
- b) jei 3 kategorijos medžiaga yra atliekos, šalinama arba perdirbama patvirtintoje arba registruotoje bendro deginimo įmonėje, iš anksto perdirbta arba neperdirbta;
- c) perdirbamos patvirtintoje įmonėje, išskyrus medžiagas, kurios pasikeitė dėl suirimo, užteršimo ar sugedimo taip, kad pradėjo kelti nepriimtina pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai, ir naudojamos

- i) kaip pašarinės žaliavos ūkiniams gyvūnams arba šerti ūkiniams gyvūnams, išskyrus kailinius gyvūnus, ir tiekiamos rinkai pagal 24 straipsnį, išskyrus 13 straipsnio l ir m punktuose nurodytas medžiagas;
 - ii) šerti kailiniams gyvūnams; arba
 - iii) gaminti organinėms trąšoms ar dirvožemį gerinančioms medžiagoms, kurios tiekiamos rinkai pagal 25 straipsnį.
- d) transformuojamos patvirtintoje ar registruotoje biodujų ar komposto įmonėje;
 - e) iš vandens gyvūnų gauta medžiaga paverčiama silosu arba kompostu patvirtintoje ar registruotoje įmonėje;
 - f) kriauklės, išskyrus 2 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytas, naudojamos tokiomis sąlygomis, kurios leidžia išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai;
 - g) naudojamos kaip degalai; arba
 - h) naudojamos VI skyriuje nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti ir tiekiamos rinkai specialiu režimu, nustatytu tame skyriuje.

22 straipsnis
Leidžiančios nukrypti nuostatos

Nukrypstant nuo 19, 20 ir 21 straipsnių, šalutiniai gyvūniniai produktai gali būti:

- a) šalinami ar naudojami patvirtintoje įmonėje taikant alternatyvius metodus, kurie buvo patvirtinti pagal 29 straipsnio 1–9 dalis;
- b) naudojami moksliniams tyrimams ir kitais specialiais tikslais pagal 26 straipsnį;
- c) 27 straipsnyje nurodyti (šalutiniai gyvūniniai produktai) naudojami specialiais šėrimo tikslais pagal tą straipsnį;
- d) 28 straipsnyje nurodyti (šalutiniai gyvūniniai produktai) šalinami pagal tą straipsnį;
- e) 2 ir 3 kategorijų medžiagos leidžiant kompetentingai institucijai
 - i) naudojamos biodinaminiam preparatams gaminti ir naudoti dirvoje, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2092/91 I priedo A dalies 2.3 punkte;
 - ii) naudojamos šerti gyvūnams augintiniams;

- f) 13 straipsnio f punkte nurodytos 3 kategorijos medžiagos ir kiti šalutiniai gyvūniniai produktai, kurie šalinami gyviems gyvūnams atliekant chirurgines intervencijas, leidžiant kompetentingai institucijai, šalinami ūkyje.

23 straipsnis
Igyvendinimo priemonės

1. Priemonės šiam skirsniui įgyvendinti, kurias gali nustatyti Komisija:
- a) šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo metodai, išskyrus sterilizaciją slėgiu, visų pirma dėl laiko, temperatūros ir slėgio parametrų, taikomų naudojant šiuos perdirbimo metodus;
 - b) šalutinių gyvūninių produktų transformacijos į biodujas ar kompostą parametrai;
 - c) iš vandens gyvūnų gautų medžiagų pavertimas silosu;
 - d) nuolatinis šalutinių gyvūninių produktų žymėjimas;
 - e) tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų, organinių trąšų ir dirvožemį gerinančių medžiagų naudojimas dirvai tręšti;
 - f) tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų naudojimas kaip pašarinių žaliavų ūkiniams gyvūnams ar naudojimas šiems gyvūnams šerti;
 - g) pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai lygio dėl tam tikros medžiagos, kuri laikoma nepriimtina, kaip nurodyta 21 straipsnio c punkte, nustatymas.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio skirsnio nuostatos iš jų papildant, priimamos laikantis 48 straipsnio 4 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Kol bus priimtos taisyklės pagal 1 dalies pirmos pastraipos b ir c punktus, valstybės narės gali priimti arba palikti galioti nacionalines taisykles dėl 13 straipsnio m punkte šalutinių gyvūninių produktų transformacijos ir iš vandens gyvūnų gautos medžiagos pavertimo silosu.

3 SKIRSNIS TIEKIMAS RINKAI

24 straipsnis
Šalutinių gyvūninių produktų, skirtų gyvūnams šerti, tiekimas rinkai

1. Ūkiniams gyvūnams šerti skirti šalutiniai gyvūniniai produktai arba naudoti kaip pašarinės žaliavos ūkiniams gyvūnams skirti jų gaminiai gali būti tiekiami rinkai, tik jei:

- a) jie yra 3 kategorijos medžiagos arba gauti iš šių medžiagų; tačiau, jei tai medžiagos skirtos šerti ūkiniam gyvūnams, išskyrus kailinius gyvūnus, jie yra 3 kategorijos medžiagos arba yra gauti iš 3 kategorijos medžiagų, kurios nėra 13 straipsnio 1 ir m punktuose nurodytos medžiagos;
- b) jie buvo surinkti, perdirbti arba transformuoti, jei taikoma, taikant sterilizaciją slėgiu arba kitomis sąlygomis, kuriomis galima išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, laikantis 2 skirsnio nuostatų, ir taikant bet kokias priemones, nustatytas pagal šio straipsnio 2 dalį;
- c) jie gauti iš patvirtintų arba registruotų įmonių ar gamybos įmonių pagal šalutiniam gyvūniniam produktui arba jo gaminiui taikomas nuostatas.

2. Priemonės šiam straipsniui įgyvendinti, kurias gali nustatyti Komisija:

- a) visuomenės ir gyvūnų sveikatos reikalavimai, susiję su 1 dalyje nurodytais šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių surinkimu, perdirbimu ir apdorojimu;
- b) sąlygos, kuriomis siekiama užtikrinti atsekamumą ir užkirsti kelią kryžminiam užterštumui ir kurių laikomasi, jeigu žmonėms vartoti tinkama medžiaga naudojama šerti gyvūnams ar kaip pašarinė žaliava.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

25 straipsnis

Organinių trąšų ir dirvožemį gerinančių medžiagų tiekimas rinkai ir naudojimas

1. Organinės trąšos ir dirvožemį gerinančios medžiagos gali būti tiekiamos rinkai ir naudojamos, jeigu
 - a) jos yra gautos iš 2 ar 3 kategorijos medžiagų;
 - b) jos buvo pagamintos taikant sterilizaciją slėgiu arba kitomis sąlygomis, kuriomis galima išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, laikantis 2 skirsnio nuostatų, ir taikant bet kokias priemones, nustatytas pagal šio straipsnio 2 dalį;
 - c) jeigu organinės trąšos ir dirvožemį gerinančios medžiagos yra gautos iš baltyminių medžiagų, jos buvo maišomos su komponentu ir po to tas mišinys nebuvo naudojamas gyvūnams šerti; bei
 - d) jos gautos iš patvirtintų ar registruotų įmonių ar gamybos įmonių, jei taikoma.

Valstybės narės gali priimti ar palikti galioti nacionalines taisykles, kuriomis nustatomos papildomos sąlygos naudoti organines trąšas ir dirvožemį gerinančias medžiagas ar toks naudojimas ribojamas, jeigu tokios taisyklės yra pagrįstos visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos motyvais.

2. Priemonės šiam straipsniui įgyvendinti, kurias gali nustatyti Komisija:

- a) visuomenės ir gyvūnų sveikatos reikalavimai, susiję su organinių trąšų ir dirvožemį gerinančių medžiagų gamyba ir naudojimu;
- b) komponentai organinėms trąšoms ar dirvožemį gerinančioms medžiagoms žymėti;
- c) komponentai, maišytini su organinėmis trąšomis ar dirvožemį gerinančiomis medžiagomis ;
- d) papildomos sąlygos, pavyzdžiui, žymėjimui naudojamos cheminės medžiagos ar metodai, minimalios proporcijos, kurių reikia laikytis ruošiant mišinį, kad tokios trąšos ar dirvožemį gerinančios medžiagos nebūtų naudojamos gyvūnams šerti.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio skirsnio nuostatos jį papildant, priimamos laikantis 48 straipsnio 4 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

4 SKIRSNIS NUKRYPTI LEIDŽIANČIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU ŠALUTINIŲ GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ IR JŲ GAMINIŲ NAUDOJIMU IR ŠALINIMU

26 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos dėl šalutinių gyvūninių produktų naudojimo moksliniams tyrimams ir kitais specifiniais tikslais

1. Nukrypdama nuo 1 ir 2 skirsnių, kompetentinga institucija gali leisti naudoti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius parodose ir diagnostikos, švietimo ar mokslinių tyrimų tikslais tokiomis sąlygomis, kuriomis užtikrinama pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolė.

Šios sąlygos yra:

- a) draudimas vėliau naudoti šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius kitais tikslais;
 - b) įpareigojimas saugiai pašalinti ar grąžinti šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius į jų kilmės vietą.
2. Įmonių ir gamybos įmonių ekonominės veiklos vykdytojai, atliekantys veiksmus su 1 kategorijos ir 2 kategorijos medžiagomis, ir tokia veikla laikantis 1 dalies reikalavimų užsiimantys naudotojai registruojami kompetentingos institucijos pateikus šią informaciją:

- a) naudotų šalutinių gyvūninių produktų kategorija;
 - b) vykdomos veiklos, dėl kurios pateikta paraiška registracijai, naudojant šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius kaip pradinę medžiagą, pobūdis.
3. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės gali būti priimanamos atsižvelgiant į 48 straipsnio 3 šalyje nustatytą tvarką dėl informacijos pateikimo, įskaitant standartinę formą.
4. Jeigu kyla pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai ir reikia priimti priemones, taikytinas visoje Bendrijos teritorijoje, visų pirma naujų pavojų atveju, Komisija gali priimti suderintus 1 dalyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių importo ir naudojimo reikalavimus. Šie reikalavimai gali būti saugojimo, pakavimo, identifikavimo, transportavimo ir naikinimo reikalavimai.
- Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimanamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

27 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos dėl specialios šėrimo paskirties šalutinių gyvūninių produktų surinkimo ir naudojimo

1. Nukrypdoma nuo 1 ir 2 skirsnių, kompetentinga institucija gali leisti, laikantis sąlygų, kuriomis užtikrinama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolė, surinkti ir naudoti:
 - a) 2 kategorijos medžiagas, jei jos gautos ne iš gyvūnų, kurie nebuvo nužudyti ar nenugaišo dėl esamos arba įtariamos žmonėms ar gyvūnams užkrečiamos ligos;
 - b) 3 kategorijos medžiagos šerti
 - i) zoologijos sodų gyvūnams;
 - ii) cirko gyvūnams;
 - iii) ropliams ir plėšriesiems paukščiams, išskyrus zoologijos sodų ir cirko gyvūnus;
 - iv) kailiniams gyvūnams;
 - v) laukiniams gyvūnams, kurių mėsa neskirta vartoti žmonėms;
 - vi) pripažintų šunų veisyklų ar skalikų rujų šunims;
 - vii) lervoms, naudojamoms kaip žvejybos masalas.

2. Nukrypdama nuo 1 ir 2 skirsnių, kompetentinga institucija gali leisti, laikantis šio straipsnio 3 dalyje išdėstytų sąlygų, šerti 1 kategorijos medžiagomis 11 straipsnio b punkto ii įtraukoje nurodytus zoologijos sodų gyvūnus ir nykstančių ar saugomų rūšių maitlesius paukščius, gyvenančius jų natūralioje buveinėje.
3. Priemonės šiam straipsniui įgyvendinti gali priimti Komisija dėl sąlygų, kuriomis:
 - a) gali būti leidžiamas 1 dalyje nurodytas surinkimas ir naudojimas, susijęs su 2 ir 3 kategorijos medžiagų nukreipimu, saugojimu ir naudojimu gyvūnams šerti, įskaitant naujų grėsmių atvejus;
 - b) 1 kategorijos medžiagomis, nurodytomis 2 dalyje, gali būti leidžiama šerti gyvūnus, įskaitant
 - i) maitlesius paukščius tam tikrose valstybėse narėse, kurie gali būti šeriami tokiomis medžiagomis;
 - ii) priemonės, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti, kad kitų rūšių gyvūnai nebūtų šeriami šiais pašarais.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

28 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo

1. Nukrypdama nuo 1 ir 2 skirsnių, kompetentinga institucija gali leisti naikinti:
 - a) laidojant nugaišusius gyvūnus augintinius;
 - b) 11 straipsnio a punkto v įtraukoje ir 11 straipsnio b punkto ii įtraukoje nurodytas 1 kategorijos medžiagas, 2 ir 3 kategorijų medžiagas atokiose teritorijose deginant arba laidojant vietoje arba kitomis priemonėmis oficialiai prižiūrint, kad būtų išvengta pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai plitimo;
 - c) deginant arba laidojant vietoje ar kitomis priemonėmis, oficialiai prižiūrint, užkertant kelią pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai plitimui, 11 straipsnio b punkto ii įtraukoje nurodytas 1 kategorijos medžiagas, 2 ir 3 kategorijų medžiagas vietovėse, kurios yra praktiškai neprieinamos arba kurios gali būti prieinamos tik dėl geografinių ar klimatinių priežasčių arba stichinės nelaimės, kuri keltų pavojų surinkimą atliekančių darbuotojų sveikatai ir saugai arba kai prieinamumas sąlygotų būtinumą taikyti neproporcingas padėtį taisančias priemones;

- d) kitomis priemonėmis nei deginimas ar laidojimas vietoje, oficialiai prižiūrint, 2 ir 3 kategorijų medžiagas, nekeliančias pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai ir kurios gaunamos ekonominės veiklos vykdytojų, tvarkančių ne didesnę kiekį tokių šalutinių gyvūninių produktų nei gaunama per savaitę, patalpose; šios priemonės nustatytose pagal 4 dalies pirmos pastraipos c punktą atsižvelgiant į vykdomos veiklos pobūdį ir atitinkamų šalutinių gyvūninių produktų kilmės rūšis;
 - e) deginant arba laidojant vietoje sąlygomis, kuriomis galima išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai plitimo, šalutinius gyvūninius produktus, išskyrus 11 straipsnio a punkto i įtrauktoje nurodytas 1 kategorijos medžiagas, jeigu yra ligos, apie kurią pranešama ir nurodytos pagal 4 dalies pirmosios pastraipos d punktą, protrūkis, jei gabenimas į artimiausią patvirtintą šalutinių gyvūninių produktų perdirbimui ar naikinimui įmonę padidintų pavojaus sveikatai išplitimo galimybę arba, didesnio masto epizootinės ligos protrūkio atveju, nepakaktų tokių įmonių pajėgumo.
2. Atokių vietovių dydis atitinkamoje 1 dalies b punkte nurodytoje valstybėje narėje negali viršyti jos sausumos teritorijos paviršiaus ploto procentinės dalies.
3. Valstybės narės teikia Komisijai informaciją apie:
- a) vietas, kurias jos priskiria prie atokių ir kurioms būtų galima taikyti 1 dalies b punkto nuostatas, tokio priskyrimo priežastis bei atnaujinamą informaciją apie bet kokius tokio suskirstymo pakeitimus;
 - b) pasinaudojimą 1 dalies c ir d punktuose numatytais leidimais dėl 1 ir 2 kategorijų medžiagų;
4. Priemonės šiam straipsniui įgyvendinti, kurias gali priimti Komisija:
- a) deginimo ir laidojimo vietoje sąlygos, kuriomis siekiama užtikrinti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolę;
 - b) maksimali 2 dalyje nurodytos teritorijos procentinė dalis;
 - c) šalutinių gyvūninių produktų kiekis atsižvelgiant į vykdomos veiklos pobūdį ir kilmės rūšis, nurodytas 1 dalies d punkte;
 - d) 1 dalies e punkte nurodytą ligų sąrašas.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

5 SKIRSNIS ŠALUTINIŲ GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ IR JŲ GAMINIŲ NAUDOJIMO IR ŠALINIMO ALTERNATYVŪS METODAI

29 straipsnis

Naudojimo ir šalinimo alternatyvių metodų tvirtinimas

1. Šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių naudojimo arba šalinimo alternatyvių metodų tvirtinimo procedūra gali būti inicijuojama Komisijos arba valstybės narės ar suinteresuotosios šalies, kuri gali atstovauti kelias suinteresuotąsias šalis, prašymu.
2. Suinteresuotosios šalys siunčia savo prašymą valstybės narės, kurioje jos numato naudoti alternatyvius metodus, kompetentingai institucijai.
3. Kompetentinga institucija per du mėnesius nuo išsamios paraiškos gavimo įvertina, ar paraiška atitinka 10 dalyje nurodytą paraiškų standartinę formą.
Kompetentinga institucija perduoda valstybių narių ir suinteresuotųjų šalių paraiškas kartu su vertinimo ataskaita Europos maisto saugos tarnybai (toliau – Tarnyba) ir Komisijai.
4. Komisija paraiškas kartu su jų vertinimo ataskaita perduoda Tarnybai.
5. Tarnyba per šešis mėnesius nuo išsamios paraiškos gavimo įvertina, ar naudojant pateiktą metodą bus užtikrinta, kad pavojus visuomenės ar gyvūnų sveikatai sumažės bent tiek, kiek sumažėja naudojant 23 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytus perdirbimo metodus, ir paskelbia nuomonę dėl pateiktos paraiškos.
6. Tinkamai pagrįstais atvejais, kai Tarnyba paprašo pareiškėjo papildomos informacijos, 5 dalyje nurodytas laikotarpis gali būti sustabdytas.
Pasikonsultavusi su pareiškėju Tarnyba nustato terminą, per kurį ši informacija gali būti jai pateikta, ir praneša Komisijai apie reikalingą papildomą laikotarpį.
7. Jei pareiškėjai pateikia papildomą informaciją savo iniciatyva, šią informaciją jie išsiunčia Tarnybai.
Tokių atveju 5 dalyje nurodytas laikotarpis nėra pratęsimas.

8. Tarnyba pateikia savo nuomonę Komisijai, pareiškėjui ir atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai.
9. Per tris mėnesius nuo Tarnybos nuomonės gavimo ir atsižvelgdama į tą nuomonę Komisija informuoja pareiškėją apie siūlomą priemonę pagal 11 dalį.
10. Standartinė paraiškų dėl alternatyvių metodų naudojimo forma gali būti priimama 48 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.
11. Komisija gali priimti šias priemones:
 - a) priemonės, leidžiančias taikyti alternatyvų šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių naudojimo ar šalinimo metodą;
 - b) priemonės, kuriomis neleidžiama naudoti tokio alternatyvaus metodo.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

IV SKYRIUS: OFICIALŪS TIKRINIMAI

30 straipsnis Oficialūs tikrinimai

1. Kompetentinga institucija reguliariai vykdo patvirtintų ar registruotų įmonių ir gamybos įmonių, taip pat patalpų, apie kurias pateikta informacija pagal 40 straipsnio 3 dalį, oficialius patikrinimus ir jas prižiūri.
2. Atlikdama oficialius patikrinimus kompetentinga institucija atsižvelgia į Bendrijos ir nacionalinių gerosios patirties gairių taikymą.

31 straipsnis Veiklos sustabdymas, panaikinimas ir draudimas

1. Jei kompetentingai institucijai atliekant oficialius patikrinimus ir priežiūrą nustatoma, kad nesilaikoma vieno ar daugiau šio reglamento reikalavimų, kompetentinga institucija imasi atitinkamų veiksmų.

Kompetentinga institucija visų pirma užtikrina, kad:

- a) būtų sustabdytas pagal šį reglamentą patvirtintų įmonių ir gamybos įmonių patvirtinimo galiojimas, jeigu

- i) nebesilaikoma įmonės ar gamybos įmonės patvirtinimo ar veiklos sąlygų;
 - ii) galima tikėtis, kad ekonominės veiklos vykdytojas pašalins trūkumus per pagrįstą laikotarpį;
 - iii) dėl galimo pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai nebereikia imtis b punkte nurodytų veiksmų;
- b) būtų panaikintas pagal šį reglamentą patvirtintų įmonių ir gamybos įmonių patvirtinimo galiojimas, jeigu
- i) nebesilaikoma įmonės ar gamybos įmonės patvirtinimo ar veiklos sąlygų;
 - ii) negalima tikėtis, kad ekonominės veiklos vykdytojas pašalins trūkumus per pagrįstą laikotarpį
 - dėl su įmonės infrastruktūra susijusių priežasčių
 - dėl su ekonominės veiklos vykdytojo ar jo vadovaujama darbuotojų asmeniniais gebėjimais susijusių priežasčių, arba
 - dėl rimto pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai būtinų didelių įmonės veiklos pertvarkymų, kuriuos atlikęs ekonominės veiklos vykdytojas gali kreiptis dėl pakartotinio patvirtinimo.
2. Kompetentinga institucija laikinai ar visam laikui uždraudžia registruotai įmonei, gamybos įmonei, naudotojui ar ekonominės veiklos vykdytojui vykdyti veiklą pagal šį reglamentą patalpose, dėl kurių pateikta informacija pagal 40 straipsnio 3 dalį, gavusi informaciją, kurioje nurodyta,
- a) kad nesilaikoma Bendrijos teisės aktų reikalavimų; arba
 - b) dėl tokios veiklos gali kilti pavojus visuomenės ar gyvūnų sveikatai.

32 straipsnis

Patvirtintų ar registruotų įmonių, gamybos įmonių ir naudotojų sąrašai

1. Kiekviena valstybė narė sudaro jos teritorijoje esančių sudaro įmonių, gamybos įmonių ir naudotojų, kurie buvo patvirtinti ar registruoti pagal šį reglamentą ir gamybos įmonių, apie kuriuos buvo pateikta informacija pagal 40 straipsnio 3 dalį, sąrašą.

Ji suteikia kiekvienai patvirtintai ar registruotai įmonei, gamybos įmonei ar naudotojui bei kiekvienam ekonominės veiklos vykdytojui, apie kuri buvo pateikta informaciją pagal 40 straipsnio 3 dalį, oficialų numerį, pagal kuri įmonė, gamybos įmonė, naudotojas ar ekonominės veiklos vykdytojas identifikuojami atsižvelgiant į jų veiklos pobūdį.

Valstybė narė nurodo, jei taikoma, oficialų numerį, kuris buvo suteiktas įmonei, gamybos įmonei, naudotojui ar ekonominės veiklos vykdytojui pagal kitus Bendrijos teisės aktus.

Valstybės narės patvirtintų ar registruotų įmonių ir gamybos įmonių sąrašus pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

Valstybės narės saugo galiojančius patvirtintų ar registruotų įmonių ir ekonominės veiklos vykdytojų, apie kuriuos buvo pateikta informacija, sąrašus ir sudaro galimybę su jais susipažinti kitoms valstybėms narėms ir visuomenei.

2. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės gali būti nustatytos atsižvelgiant į 48 straipsnio 3 šalyje nustatytą tvarką, visų pirma:
 - a) 1 dalyje nurodytų sąrašų forma;
 - b) 1 dalyje nurodytų sąrašų paskelbimo tvarka.

33 straipsnis

Šalutinių gyvūninių produktų siuntimo į kitas valstybes nares kontrolė

1. Kai ekonominės veiklos vykdytojas planuoja išsiųsti 1 kategorijos medžiagą, 2 kategorijos medžiagą ar iš 1 kategorijos medžiagos gautą mėsą, kaulų miltus ar gyvūninius riebalus į kitą valstybę narę, paskirties valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia dėl ekonominės veiklos vykdytojo prašymo:
 - a) atsisakyti priimti siuntą;
 - b) priimti siuntą besąlygiškai; arba
 - c) priimti siuntą, jei bus laikomasi šių sąlygų:
 - i) medžiaga ar šalutinių gyvūninių produktų gaminiai turi būti apdoroti taikant sterilizaciją slėgiu, jei to nebuvo padaryta anksčiau; arba
 - ii) medžiaga ar šalutinių gyvūninių produktų gaminiai turi atitikti visas siuntos išsiuntimo sąlygas, kurios yra grindžiamos visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos motyvais, siekiant užtikrinti, kad medžiaga ir šalutinių gyvūninių produktų gaminiai būtų tvarkomi pagal šį reglamentą.

Ekonominės veiklos vykdytojai informuoja kilmės vietos kompetentingą instituciją prieš išsiųsdami numatytą siuntą.

2. Kilmės vietos kompetentinga institucija informuoja paskirties vietos kompetentingą instituciją TRACES sistemos priemonėmis, laikydamosi Sprendimo 2004/292/EB, apie kiekvienos siuntos išsiuntimą į kitas valstybes nares dėl

- a) 1 dalyje nurodytos medžiagos ar šalutinių gyvūninių produktų gaminių;
- b) iš 2 kategorijos medžiagos gautos mėsos ir kaulų miltų bei gyvūninių riebalų;
- c) iš 3 kategorijos medžiagos gautų perdirbtų gyvūninių baltymų.

Gavusi informaciją apie išsiuntimą paskirties vietos kompetentinga institucija informuoja kilmės vietos kompetentingą instituciją apie kiekvienos siuntos gavimą TRACES sistemos priemonėmis.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti šalutiniai gyvūniniai produktai, mėsa ir kaulų miltai bei gyvūniniai riebalai transportuojami tiesiogiai į paskirties įmonę, kuri turi būti patvirtinta ar registruota pagal 6, 7 ir 8 straipsnius, arba, jeigu tai mėšlas, į ūkį, kur dirva bus tręšiama pagal kompetentingos institucijos išduotą leidimą.

4. Kai šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai siunčiami į kitas valstybes nares per trečiosios šalies teritoriją, jie vežami kilmės valstybėje narėje užplombuotomis transporto priemonėmis ir prie jų pridedamas sveikatos sertifikatas.

Siuntos į Bendriją turi vėl patekti tik per pasienio kontrolės postą, laikantis Direktyvos 89/662/EEB 6 straipsnio reikalavimų.

5. Nukrypstant nuo 1–4 dalių, šiose dalyse nurodyti šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai, kurie buvo sumaišyti su ar užteršti bet kuriomis atliekomis, priskirtomis pavojingoms atliekoms Direktyvoje 2000/532/EB, siunčiami į kitas valstybes nares tik laikantis Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 reikalavimų.

6. Priemonės šiam straipsniui įgyvendinti, kurias gali priimti Komisija:

- a) papildomos 3 dalyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių išsiuntimo sąlygos;
- b) sveikatos sertifikatų, kurie turi būti pridedami prie pagal 4 dalį siunčiamų siuntų, pavyzdžiai.

Šios priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

7. Komisija gali priimti nuo 1–4 dalių nukrypti leidžiančias nuostatas dėl mėšlo, vežamo tarp dviejų tame pačiame ūkyje esančių punktų ar tarp bendrą sieną turinčių valstybių narių pasienio regionuose esančių ūkių.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

34 straipsnis

Bendrijos kontrolė valstybėse narėse

1. Komisijos ekspertai, bendradarbiaudami su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, gali atlikti patikrinimus vietoje, kiek tai yra būtina, siekiant kad šis reglamentas būtų vienodai taikomas.

Valstybė narė, kurios teritorijoje patikrinimai atliekami, turi suteikti ekspertams visą jų pareigoms atlikti reikiamą pagalbą.

Komisija praneša kompetentingai institucijai apie patikrinimų rezultatus.

2. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės gali būti priimamos pagal 48 straipsnio 3 dalyje nustatytą tvarką, visų pirma dėl bendradarbiavimo su nacionalinėmis valdžios institucijomis procedūros.

V SKYRIUS: IMPORTAS, TRANZITAS IR EKSPORTAS

35 straipsnis

Šalutinių gyvūninių produktų importas ir tranzitas

1. Šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai importuojami į Bendriją arba gabenami per ją tranzitu, laikantis:
 - a) atitinkamų šio reglamento reikalavimų dėl konkretaus šalutinio gyvūninio produkto ar tokio produkto gaminio, kurie yra ne mažiau griežti nei tokių šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių gamybai ir prekybai jais Bendrijos viduje taikomi reikalavimai;
 - b) Komisijos pripažintų sąlygų, kurios yra ne mažiau griežtos nei tokių šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių gamybai ir prekybai jais taikomi Bendrijos teisės aktų reikalavimai; arba

c) VI skyriuje nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams ar medžiagai jiems gaminti taikomo specialaus režimo, nustatyto tame skyriuje, reikalavimų.

b punkte numatytos priemonės, skirtos neesminėms šio reglamento nuostatomis iš dalies pakeisti jį papildant, priimamos laikantis 48 straipsnio 4 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, importuoti ir vežti tranzitu

a) nurodytą pavojingą medžiagą galima tik pagal Reglamentą (EB) Nr. 999/2001;

b) šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius, sumaišytus su ar užterštus bet kokiomis atliekomis, Sprendime 2000/532/EB priskirtus pavojingoms atliekoms, galima tik laikantis Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 reikalavimų;

c) 1 kategorijos medžiagas, 2 kategorijos medžiagas ir iš jų gautus produktus, kurie nėra skirti VI skyriuje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų gaminių gamybai, galima tik, jeigu jų importo taisyklės buvo priimtos pagal 36 straipsnio a punktą;

d) šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, skirtus 26 straipsnio 1 dalyje nurodytiems tikslams, galima tik pagal nacionalines priemones, kuriomis užtikrinama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolė, kol bus priimti 26 straipsnio 4 dalyje nurodyti suderinti reikalavimai.

3. Importuojant ir tranzitu gabenant 3 kategorijos medžiagas ir iš jų gautus produktus, atitinkamus 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytus reikalavimus priima Komisija.

Šiuose reikalavimuose galima nurodyti, kad siuntos:

a) turi būti gautos iš trečiosios šalies ar trečiosios šalies dalies, įtrauktų į 4 dalyje nurodytą sąrašą;

b) turi būti gautos iš įmonių ar gamybos įmonių, kilmės trečiosios šalies kompetentingos institucijos patvirtintų ar registruotų ir tuo tikslu tos institucijos įrašytų į sąrašą;

c) transportuojamos į įvežimo į Bendriją punktą, kur atliekami veterinariniai patikrinimai, turi turėti dokumentus, pavyzdžiui, prekybos dokumentą, deklaraciją ar sveikatos sertifikatą, kuris atitinka pagal 36 straipsnio d punktą nustatytą pavyzdį.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Kol Komisija priims antrosios pastraipos a ir c punktuose nurodytus reikalavimus, valstybės narės gali nustatyti šiuos reikalavimus nacionalinėse priemonėse.

4. Trečiųjų šalių ar trečiųjų šalių dalių, iš kurių šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai gali būti importuojami į Bendriją ar gabenami per ją tranzitu, sąrašai sudaromi 48 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka, visų pirma atsižvelgiant į:
- a) trečiosios šalies įstatymus;
 - b) kompetentingos institucijos organizaciją ir jos inspektavimo tarnybas trečiojoje šalyje, tų tarnybų teises, jų priežiūrą ir jų įgaliojimus veiksmingai stebėti teisės aktų vykdymą;
 - c) galiojančias Bendrijai skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybos, tvarkymo, sandėliavimo ir išvežimo sveikatos sąlygas;
 - d) garantijas, kurias trečioji šalis gali duoti dėl atitinkamų sveikatos sąlygų laikymosi;
 - e) prekybos produktu iš trečiosios šalies patirtį ir atliktų importo patikrinimų rezultatus;
 - f) bet kokių Bendrijos inspektavimų trečiojoje šalyje rezultatus;
 - g) gyvojo inventorius, kitų naminių ir laukinių gyvūnų sveikatos būklę trečiojoje šalyje, ypač atsižvelgiant į egzotiškas gyvūnų ligas ir į šalyje esančią bendrą sveikatos padėtį, galinčią kelti pavojų Bendrijos žmonių ir gyvūnų sveikatai;
 - h) ar reguliariai ir kaip greitai trečioji šalis pateikia informaciją apie jos teritorijoje esančias infekcines ar užkrečiamas gyvūnų ligas, visų pirma ligas, išvardytas Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse ir Vandens gyvūnų sveikatos kodekse;
 - i) trečiojoje šalyje galiojančius infekcinių arba užkrečiamųjų gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės teisės aktus ir jų vykdymą, įskaitant importo iš kitų trečiųjų šalių taisykles.

Galiojantys 3 dalyje nurodyti įmonių ir gamybos įmonių sąrašai turi būti saugomi, perduoti Komisijai ir valstybėms narėms bei paskelbti visuomenei.

36 straipsnis
Įgyvendinimo priemonės

Priemonės 35 straipsniui įgyvendinti, kurias gali priimti Komisija:

- a) 1 ir 2 kategorijų medžiagų ir iš jų gautų produktų importo ir vežimo tranzitu sąlygos;
- b) su visuomenės ir gyvūnų sveikata susiję apribojimai, taikytini importuojamai 3 kategorijos medžiagai ar iš jos gautiems produktams, kurie gali būti
 - i) nustatyti su nuoroda į trečiųjų šalių ar trečiųjų šalių dalių Bendrijos sąrašus, sudarytus pagal 35 straipsnio 4 dalį, ar kitais visuomenės ar gyvūnų sveikatos tikslais;
 - ii) skirti neleisti importuoti ar vežti tranzitu tam tikruose gamybos įmonėse pagamintų šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių saugant visuomenės ar gyvūnų sveikatą;
- c) šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių gamybos trečiųjų šalių įmonėse ar gamybos įmonėse sąlygos; šios sąlygos gali apimti atitinkamos kompetentingos institucijos atliekamų tokių įmonių ar gamybos įmonių tikrinimų ypatumus, jose gali būti numatytas tam tikrų įmonių ar gamybos įmonių, tvarkančių šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius, atleidimas nuo 35 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytų patvirtinimo ar registracijos;
- d) sveikatos sertifikatų, kurie pridedami prie siuntų ir kuriuose nurodoma, kad atitinkami šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai buvo surinkti ar pagaminti laikantis šio reglamento reikalavimų, pavyzdžiai.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

37 straipsnis
Eksportas

1. Draudžiama eksportuoti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, skirtus deginti ir laidoti sąvartynuose.
2. Draudžiama eksportuoti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius naudoti biodujų ar komposto įmonėse į trečiąsias šalis, kurios nėra EBPO narės.
3. 1 kategorijos medžiagos, 2 kategorijos medžiagos ir iš jų gauti produktai gali būti eksportuojami tik 1 ir 2 dalyse nenurodytais tikslais, jeigu Komisija priėmė jų eksporto taisykles.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4. Reglamento (EB) Nr. 178/2002 12 straipsnio nuostatos dėl iš Bendrijos eksportuojamų maisto ir pašarų taikomos *mutatis mutandis* 3 kategorijos medžiagų ar iš jų gautų produktų eksportui, laikantis šio reglamento.
5. Nukrypstant nuo 3 ir 4 dalių, eksportuoti
 - a) nurodytą pavojingą medžiagą galima tik pagal Reglamentą (EB) Nr. 999/2001;
 - b) šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius, sumaišytus su ar užterštus bet kokiomis atliekomis, Sprendime 2000/532/EB priskirtus pavojingoms atliekoms, galima tik laikantis Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 reikalavimų.

38 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 882/2004 taikymas tam tikrų patikrinimų tikslais

1. Reglamento (EB) Nr. 882/2004 46 straipsnis taikomas *mutatis mutandis* Bendrijos patikrinimams trečiojoje šalyje, atliekamiems tikrinant, ar laikomasi šio reglamento reikalavimų.
2. Reglamento (EB) Nr. 882/2004 50 straipsnio 1 dalies a punktas taikomas *mutatis mutandis* dėl šio reglamento 35 straipsnio 3 dalies reikalavimų įgyvendinimo etapais.
3. Reglamento (EB) Nr. 882/2004 52 straipsnis taikomas *mutatis mutandis* trečiosios šalies patikrinimams valstybėse narėse, susijusiems su veikla pagal šį reglamentą.

VI SKYRIUS SPECIALUS REŽIMAS

1 SKIRSNIS ŠALUTINIŲ GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ GAMINIAI, REGLAMENTUOJAMI TAM TIKRAIS KITAI BENDRIJOS TEISĖS AKTAIS

39 straipsnis

*Šalutinių gyvūninių produktų gaminių, reglamentuojamų kitais
Bendrijos teisės aktais, tiekimas rinkai*

1. 2 straipsnio 3 dalyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų gaminių tiekimo rinkai atžvilgiu netaikomi II, III ir IV skyriai.

Tačiau dėl šalutinių gyvūninių produktų gaminių

- a) nurodytų 2 straipsnio 3 dalies a, b, c ir d punktuose, šie skyriai taikomi, jeigu 2 straipsnio 3 dalyje nurodytuose Bendrijos teisės aktuose nėra numatytos sąlygos, kuriomis būtų kontroliuojamas galimas pavojus gyvūnų sveikatai, laikantis šio reglamento tikslų;
 - b) nurodytų 2 straipsnio 3 dalies e ir f punktuose, šie skyriai taikomi, jeigu 2 straipsnio 3 dalyje nurodytuose Bendrijos teisės aktuose nėra numatytos sąlygos, kuriomis būtų kontroliuojamas galimas pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, laikantis šio reglamento tikslų;
2. Reglamento (EB) Nr. 178/2002 53 ir 54 straipsnių nuostatos dėl neatidėliotųjų priemonių taikomos *mutatis mutandis*
- a) šio reglamento 2 straipsnio 3 dalies a, b, c ir d punktuose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams pavojaus gyvūnų sveikatai atveju;
 - b) šio reglamento 2 straipsnio 3 dalies e ir f punktuose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai atveju.

40 straipsnis

Šalutinių gyvūninių produktų gaminių, reglamentuojamų kitais Bendrijos teisės aktais, gamyba

1. Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, skirti 2 straipsnio 3 dalyje nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti gamybos įmonėse, importuojami, surenkami bei nukreipiami ir gaminami pagal toje dalyje nurodytus Bendrijos teisės aktus.
Nepanaudota medžiaga iš tokių įmonių naikinama pagal tuos teisės aktus.
2. Tačiau šis reglamentas taikomas, kai 2 straipsnio 3 dalyje nenurodytuose Bendrijos teisės aktuose nėra numatytos sąlygos, kuriomis būtų kontroliuojamas galimas pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, laikantis šio reglamento tikslų.
3. 7 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyti ekonominės veiklos vykdytojai kompetentingai institucijai, pagal šį reglamentą atsakingai už oficialius patikrinimus, pateikia šią informaciją:
 - a) naudotų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių kategorija;
 - b) gamybos įmonėje atliekama veikla naudojant šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius kaip pradinę medžiagą.

4. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės gali būti priimamos atsižvelgiant į 48 straipsnio 3 šalyje nustatytą tvarką dėl šio straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos perdavimo.

2 SKIRSNIS KITŲ ŠALUTINIŲ GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ GAMINIŲ TIEKIMAS RINKAI

41 straipsnis

Kitų šalutinių gyvūninių produktų gaminių tiekimas rinkai, išskyrus pašarų grandinę

1. Ekonominės veiklos vykdytojai gali tiekti rinkai šalutinių gyvūninių produktų gaminius, išskyrus 2 straipsnio 3 dalyje nurodytus gaminius, jeigu:
 - a) šie gaminiai yra
 - i) neskirti naudoti kaip pašarinės žaliavos ūkiniams gyvūnams šerti arba tręšti dirvoms, kur ganomi tokie gyvūnai, arba
 - ii) skirti šerti kailiniams gyvūnams; bei
 - b) jie užtikrina pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolę
 - i) saugiai gaunant pagal 42 straipsnį;
 - ii) saugiai apdorojant pagal 43 straipsnį, jei saugus gavimas neužtikrina pakankamos kontrolės; arba
 - iii) patikrinant, ar produktai yra naudojami tik saugia galutine paskirtimi pagal 44 straipsnį, jei saugus apdorojimas neužtikrina pakankamos kontrolės.
2. Ekonominės veiklos vykdytojai taip pat gali 1 dalyje nurodytus gaminius tiekti rinkai be apribojimų, nustatomų Komisijos galutiniame gamybos grandinės taške pagal 46 straipsnio 2 dalies a punktą, jeigu tokie gaminiai nebekelia jokio reikšmingesnio pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai.

42 straipsnis

Saugus gavimas

1. Saugiam gavimui naudojama medžiaga:
 - a) kuri nekelia nepriimtino pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai;
 - b) kuri buvo surinkta ir nukreipta iš surinkimo punkto į gamybos įmonę tokiomis sąlygomis, kuriomis išvengiama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai; arba

- c) kuri buvo importuota į Bendriją ir nukreipta iš pirmo įvežimo punkto į gamybos įmonę tokiomis sąlygomis, kuriomis išvengiama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai.
2. Saugaus gavimo tikslu ekonominės veiklos vykdytojai pateikia dokumentus dėl 1 dalies reikalavimų laikymosi, įskaitant, jei būtina, biologinio saugumo priemonių, kurių imtasi siekiant išvengti pradinės medžiagos keliamo pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, saugos įrodymus.
- Tokie dokumentai saugomi, kad juos būtų galima pateikti kompetentingai institucijai jos pageidavimu.
- Ekonominės veiklos vykdytojas taip pat veža medžiagos siuntas iš surinkimo punkto į gamybos įmonę arba, jeigu surinkimo punktas yra trečiojoje šalyje, į pirmą įvežimo į Bendriją punktą.
- Prie šių siuntų pridedamas sveikatos sertifikatas, atitinkantis pagal 46 straipsnio 1 dalies a punktą nustatytą pavyzdį.

43 straipsnis
Saugus apdorojimas

Saugus apdorojimas yra naudojamos medžiagos gamybos procesas, kuris sumažina tokios naudojamos medžiagos ir kitų gamybos procese gaunamų medžiagų keliamą pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai iki priimtino lygio.

Turi būti užtikrinta, kad šalutinio gyvūninio produkto gaminys nebekeltų nepriimtino pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, visų pirma bandant galutinį produktą.

44 straipsnis
Saugios galutinės paskirtys

Saugios galutinės paskirtys yra šalutinių gyvūninių produktų gaminių naudojimas:

- a) sąlygomis, kuriomis nekeliamas nepriimtinas pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai; arba
- b) kai nekeliamas pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, specialiais tikslais, jeigu toks naudojimas yra grindžiamas Bendrijos teisės aktais nustatytais tikslais, visų pirma saugant visuomenės ir gyvūnų sveikatą.

45 straipsnis
Ekonominės veiklos vykdytojų registravimas

Ekonominės veiklos vykdytojai registruojami kompetentingos institucijos, jeigu jie:

- a) tvarko naudojamas medžiagas pagal 41 straipsnio 1 dalį ir 42 straipsnį;
- b) apdoroja naudojamas medžiagas pagal 41 straipsnio 1 dalį ir 43 straipsnį; arba

c) tiekia išvestinius produktus rinkai pagal 41 straipsnio 1 dalį ir 44 straipsnio b punktą. Registracija vyksta kompetentingai institucijai gavus 7 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją.

Tačiau ekonominės veiklos vykdytojai, tvarkantys šalutinius gyvūninius produktus, išskyrus 3 kategorijos medžiagas, arba iš jų gautus produktus gyvūnų augintinių ėdalui gaminti, tvirtinami pagal 6, 7 ir 8 straipsnius.

46 straipsnis
Įgyvendinimo priemonės

1. 42 ir 45 straipsnių įgyvendinimo priemonės, kurios gali būti priimamos atsižvelgiant į 48 straipsnio 3 šalyje nustatytą tvarką:
 - a) sveikatos sertifikatų, kurie turi būti pridedami prie siuntų pagal 42 straipsnio 2 dalies ketvirtą pastraipą, pavyzdžiai;
 - b) informacijos perdavimo registracijai gauti, nurodyto 45 straipsnyje, suderinta forma.
2. Priemonės šiam skirsniiui įgyvendinti, kurias gali priimti Komisija:
 - a) sąlygos, kuriomis nustatomas galutinis gamybos grandinės taškas, po kurio tiekimui rinkai nebetaikomi visuomenės ar gyvūnų sveikatos reikalavimai;
 - b) medžiagos, kuri bus naudojama leidžiančiomis išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai sąlygomis, saugaus gavimo ir nukreipimo sąlygos;
 - c) 42 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodyti dokumentai;
 - d) 43 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyto gamybos proceso parametrai, visų pirma dėl fizinio ir cheminio naudojamos medžiagos apdorojimo taikymo;
 - e) galutiniam produktui taikytinų bandymų reikalavimai;
 - f) šalutinių gyvūninių produktų gaminių, keliančių pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai, saugaus naudojimo sąlygos.

Šios priemonės, kuriomis iš dalies keičiamos neesminės šio reglamento nuostatos jį papildant, priimamos taikant 48 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

47 straipsnis *Nacionaliniai teisės aktai*

Valstybės narės pateikia Komisijai visų nacionalinių teisės aktų, kuriuos jos priėmė pagal savo kompetencijos sritis, tiesiogiai susijusių su tinkamu šio reglamento įgyvendinimu, tekstus.

48 straipsnis *Komitetas*

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas (toliau – Komitetas).
2. Kai daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.
3. Kai daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.
Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.
5. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys, 5 dalies b punktas ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.
Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 3 dalies c punkte, 4 dalies b punkte ir 4 dalies e punkte nustatyti laikotarpiai yra atitinkamai du mėnesiai, vienas mėnuo ir du mėnesiai.

49 straipsnis
Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Skiriamos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės ne vėliau kaip iki [...] praneša Komisijai apie šias nuostatas ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

50 straipsnis
Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 panaikinamas nuo [šio reglamento taikymo dienos].

Nuorodos į reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos taip, kaip nurodyta priede pateiktoje atitikmenų lentelėje.

51 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio priemonė

Įmonės, gamybos įmonės ir naudotojai, patvirtinti arba registruoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 iki [šio reglamento taikymo diena] laikomos patvirtintomis arba registruotomis (kaip reikalaujama) pagal šį reglamentą.

52 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo [pirma mėnesio diena, penkiolika mėnesių nuo jo įsigaliojimo dienos].

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002	Šis reglamentas
1 str.	1, 2 str.
2 str.	3 str.
3 str. 1 d.	./.
3 str. 2 d.	35 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa
3 str. 3 d.	4 str.
4 str. 1 d.	11 str.
4 str. 2 d.	19, 22, 23 str.
4 str. 3 d.	6 str. 1 d. a punkt.
4 str. 4 d.	35 str. 2 d. c punkt., 37 str. 3 d., 37 str. 5 d. a punkt.
5 str. 1 d.	12 str.
5 str. 2 d.	20, 22, 23 str.
5 str. 3 d.	6 str. 1 d. a punkt.
5 str. 4 d.	35 str. 2 d. c punkt., 37 str. 3 d.
6 str. 1 d.	13 str.
6 str. 2 d.	21, 22, 23 str.
6 str. 3 d.	6 str. 1 d. a punkt.
7 str.	15 str.
8 str.	33 str.
9 str.	16 str.
10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 str.	6, 7, 8, 9 str.
16 str.	5 str.
19 str.	24 str.

20 str. 1 d.	41 str.
20 str. 2 d.	25 str.
20 str. 3 d.	41 str.
21 str.	./.
22 str.	18 str.
23 str.	26, 27 str.
24 str.	28 str.
25 str.	17 str.
26 str.	30, 31, 32 str.
27 str.	34 str.
28 str.	35 str. 1 d. a ir c punkt.
29 str.	35, 36 str.
30 str.	35 str. 1 d. b punkt.
31 str.	38 str. 1 d.
32 str.	./.
33 str.	48 str.
34 str.	./.
35 str.	47 str., 23 str. 2 d.
36 str.	./.
37 str.	50 str.
38 str.	52 str.